

## ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Vrchní soud v Olomouci jako kárný soud rozhodl v ústním jednání konaném dne 15. června 2026 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Milana Kaderky, soudců JUDr. Filipa Čilečka, Mgr. Ondřeje Mráky, a JUDr. Ivety Prajznerové a přísedících Mgr. Ivo Hahna, Ph.D., JUDr. Jiřího Všečky a doc. JUDr. Petra Dostálíka, Ph.D., ve věci kárného návrhu kárného navrhovatele ministryně spravedlnosti Evy Decroix ze dne 25.11.2025, č. j. MSP-12/2025-ODKA-KN/1, proti kárně obviněnému **JUDr. Pavlu Vrchovi, MBA**, narozenému... , soudci Okresního soudu ve Vyškově,

takto:

**Podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb. o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů se kárně obviněný JUDr. Pavel Vrch, MBA, soudce Okresního soudu ve Vyškově**

**zprošťuje**

**kárného obvinění uvedeného v návrhu na kárné řízení podaném kárnou navrhovatelkou ministryní spravedlnosti Evou Decroix ze dne 25.11.2025, č. j. MSP-12/2025-ODKAKN/1, pro skutek, spočívající v tom, že**

jako soudce Okresního soudu ve Vyškově úmyslně v rozporu s povinnostmi soudce vykonávat svědomitě svou funkci a vyvarovat se při jejím výkonu všeho, co by mohlo narušit důstojnost soudcovské funkce nebo ohrozit důvěru v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudů či zavdat příčinu ke snížení důvěry v soudnictví, které mu byly uloženy v § 80 odst. 1, 2 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, a v rozporu s Nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů), se zákonem č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, s Pokynem předsedy Okresního soudu ve Vyškově sp. zn. Spr 423/2018, kterým se vydává Etický kodex soudců a zaměstnanců Okresního soudu ve Vyškově, se Směrnicí předsedy Okresního soudu ve Vyškově sp. zn. Spr 874/2022, pro zajištění ochrany osobních údajů ze dne 20. 12. 2022, s Politikou ochrany osobních údajů č. 15 Ministerstva spravedlnosti, s Politikou bezpečného chování uživatelů č. 8 Ministerstva spravedlnosti a s Politikou bezpečnosti lidských zdrojů č. 5 Ministerstva spravedlnosti, v období nejméně od 5. 10. 2024 do 25. 12. 2024 ze svého uživatelského účtu vstupoval za využití svých přihlašovacích údajů do dokumentů spisů Okresního soudu ve Vyškově v elektronickém informačním systému pro okresní soudy (ISAS), v němž **bez souvislosti s jím vyřizovanou agendou** a relevantního zákonného důvodu vyhledával informace ve věcech 201 zjištěných spisových značek, přičemž si byl vědom toho, že takto nečiní v rámci plnění svých povinností vyplývajících mu z výkonu funkce soudce, a to konkrétně...

**čímž měl spáchat** kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích, neboť v kárném návrhu uvedený skutek není kárným proviněním.

## Odůvodnění:

1. Návrhem podaným ministryní spravedlnosti Evou Decroix u Vrchního soudu v Olomouci jako soudu kárného ze dne 25.11.2025, č. j. MSP-12/2025-ODKA-KN/1, bylo zahájeno kárné řízení proti JUDr. Pavlu Vrchovi, MBA, soudci Okresního soudu ve Vyškově.

2. Z výrokové části návrhu se podává, že kárně obviněný jako soudce Okresního soudu ve Vyškově úmyslně v rozporu s povinnostmi soudce vykonávat svědomitě svou funkci a vyvarovat se při jejím výkonu všeho, co by mohlo narušit důstojnost soudcovské funkce nebo ohrozit důvěru v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudů či zavdat příčinu ke snížení důvěry v soudnictví, které mu byly uloženy v § 80 odst. 1, odst. 2 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, a v rozporu s Nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů), se zákonem č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, s Pokynem předsedy Okresního soudu ve Vyškově sp. zn. Spr 423/2018, kterým se vydává Etický kodex soudců a zaměstnanců Okresního soudu ve Vyškově, se Směrnicí předsedy Okresního soudu ve Vyškově sp. zn. Spr 874/2022, pro zajištění ochrany osobních údajů ze dne 20.12.2022, s Politikou ochrany osobních údajů č. 15 Ministerstva spravedlnosti, s Politikou bezpečného chování uživatelů č. 8 Ministerstva spravedlnosti a s Politikou bezpečnosti lidských zdrojů č. 5 Ministerstva spravedlnosti, v období nejméně od 5.10.2024 do 25.12.2024 ze svého uživatelského účtu vstupoval za využití svých přihlašovacích údajů do dokumentů spisů Okresního soudu ve Vyškově v elektronickém informačním systému pro okresní soudy (ISAS), v němž bez souvislosti s jím vyřizovanou agendou a relevantního zákonného důvodu vyhledával informace ve věcech 201 zjištěných spisových značek, přičemž si byl vědom toho, že takto nečiní v rámci plnění svých povinností vyplývajících mu z výkonu funkce soudce, a to konkrétně v říjnu 2024 ve věcech, které jsou specifikovány na straně 3 – 12 výrokové části kárného návrhu, v listopadu 2024 ve věcech specifikovaných na straně 12 – 22 výrokové části kárného návrhu a v prosinci ve věcech specifikovaných na stranách 22 – 24 výrokové části kárného návrhu. Tímto jednáním měl dle kárné návrhovatelky úmyslně porušit povinnosti soudce, uložené ustanovením § 80 odst. 1, odst. 2 písm. b) zákona o soudech a soudcích a narušit důstojnost soudcovské funkce a ohrozit důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů. Tím měl spáchat kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích.

3. V odůvodnění návrhu na zahájení kárného řízení uvedla kárná návrhovatelka, že 24.6.2025 byl Ministerstvu spravedlnosti doručen přípis JUDr. Mgr. Aleše Vylama, tehdy pověřeného zastupováním předsedy Okresního soudu ve Vyškově, sp. zn. Spr 421/2025, jímž se na kárnou návrhovatelku obrátil s podnětem obsahujícím podezření, že jednání soudce JUDr. Pavla Vrchy, MBA, může být v rozporu s povinnostmi soudce dle § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích, neboť na své webové stránce „*vrcha.webnode.cz*“ publikoval článek s názvem „*Podána kasační stížnost proti rozsudku KS v Brně, který zamítl zásahovou žalobu proti předsedkyni OS ve Vyškově*“ spolu s odkazem na text zásahové žaloby ze dne 23.11.2024 (dále jen „zásahová žaloba“), kterou kárně obviněný podal proti bývalé předsedkyni Okresního soudu ve Vyškově Mgr. Zdeňce Kalové, a text rozhodnutí Krajského soudu v Brně č. j. 62 A 79/2024-91, kterým byla daná zásahová žaloba zamítnuta. V podnětu JUDr. Mgr. Vylam uvedl, že spatřuje rozpor s povinnostmi soudce v tom, že kárně obviněný na svém webu „*vrcha.webnode.cz*“ vyjadřuje velmi kritické osobní názory vůči řadě orgánů a osob, a tyto zcela zjevně prezentuje jako soudce okresního soudu. Kárná návrhovatelka dále uvedla, že v rámci šetření výše uvedeného

podnětu bylo Ministerstvem spravedlnosti zjištěno, že kárně obviněný na webové stránce v souvislosti s výše uvedeným článkem zveřejnil odkaz na text své zásahové žaloby ze dne 23.11.2024 obsahující pasáže, v nichž se kárně obviněný negativně a kriticky vyjadřuje o JUDr. Vylamovi, asistentce Mgr. K. V. (jež v té době působila jako asistentka jak JUDr. Vylama, tak kárně obviněného), vyšší soudní úřednici Bc. V. M. a bývalé předsedkyni soudu Mgr. Zdeňce Kalové. Podle kárné navrhovatelky z kusých poznámek v textu zásahové žaloby kárně obviněného a ze skutečnosti, že z této žaloby nebylo bez dalšího zřejmé, jak získal kárně obviněný informace ve zmíněné žalobě uvedené, má kárná navrhovatelka podezření, že kárně obviněný prováděl různé „kontroly“ a lustrace spisů Okresního soudu ve Vyškově v systému ISAS, zaměřené zejména, ale nikoli výlučně, na výkon práce místopředsedy soudu JUDr. Mgr. Aleše Vylama a jeho asistentky Mgr. K. V.

V daných souvislostech odkázala kárná navrhovatelka na informace uvedené v bodech 4) a 5) zmiňované zásahové žaloby, z nichž citovala. Dále uvedla, že na základě výzvy Ministerstva spravedlnosti bylo tomuto orgánu 11.8.2025 doručeno vyjádření kárně obviněného k jeho nahlížení prostřednictvím ISAS do spisů věcí, jež mu nebyly přiděleny k vyřízení. Spolu s tímto vyjádřením zaslal kárně obviněný dne 11.8.2025 Ministerstvu spravedlnosti písemnost „*Sdělení k výzvě ze dne 11. 8. 2025, sp. zn. Spr 421/2025*“, adresovanou JUDr. Vylamovi, v níž kárně obviněný vysvětlil důvod, proč své vyjádření zasílá Ministerstvu spravedlnosti přímo, a nikoli prostřednictvím vedení Okresního soudu ve Vyškově. Dále kárná navrhovatelka poukázala na to, že Ministerstvu spravedlnosti bylo doručeno rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 7.8.2025, č. j. 4 As 39/2025-84, jímž byla kasační stížnost JUDr. Vrchy proti rozhodnutí krajského soudu o shora naznačené zásahové žalobě zamítnuta. Kárná navrhovatelka dále poukázala na to, že v měsíci srpnu 2025 Ministerstvo spravedlnosti požádalo dodavatele systému ISAS, společnost CCA Group a.s., o auditní log vstupů kárně obviněného do spisů Okresního soudu ve Vyškově v systému ISAS za období 1.11.2024 až 23.11.2024. Dále kárná navrhovatelka odkázala na informaci od posledně zmiňovaného subjektu ze dne 2.10.2025, z níž vyplývá, že byly specifikovány vstupy kárně obviněného do ISAS za období od 1.10.2024 do 31.12.2024. Tyto zprávy tvoří přílohy kárného návrhu. Podle kárné navrhovatelky ze zprávy společnosti CCA Group a.s. vyplynulo, že kárně obviněný skutečně nahlížel v systému ISAS do dokumentů spisů Okresního soudu ve Vyškově, které byly přiděleny k vyřízení jiným soudcům. Následně požádalo Ministerstvo spravedlnosti společnost CCA Group a.s. o poskytnutí auditního logu vstupů kárně obviněného do ISAS za období od 1.10.2024 – 31.12.2024 a vyžadovanou zprávu obdrželo dne 10.10.2025. Podle kárné navrhovatelky z této zprávy vyplynulo, že kárně obviněný nahlížel v systému ISAS do ještě většího množství ze spisů Okresního soudu ve Vyškově, které byly přiděleny k vyřízení jiným soudcům, tedy nejen v období 1.11.2024 – 23.11.2024, nýbrž i v průběhu měsíců října a prosince 2024. Další zpráva od společnosti CCA Group a.s. byla Ministerstvu spravedlnosti doručena 5.11.2025. Z ní vyplývají detailní údaje k jednotlivým přístupům kárně obviněného do systému ISAS Okresního soudu ve Vyškově. V další části kárného návrhu pak kárná navrhovatelka zrekapitulovala podstatnou část vyjádření kárně obviněného ze dne 11.8.2025. K tomu uvedla, že kárně obviněný se vyjádřil pouze k jeho nahlížení do dokumentů spisů senátu 10 C.

K nahlížení do dokumentů ostatních spisových značek vymezených v popisu skutku se kárně obviněný nevyjádřil. V části označené III.) odůvodnění kárného návrhu se kárná navrhovatelka zabývala otázkou přípustnosti návrhu na zahájení kárného řízení, a na základě argumentů v této části odůvodnění kárného návrhu rozvedených, dospěla k závěru, že byly podle tehdejší právní úpravy zachovány jak subjektivní šestiměsíční lhůta k podání kárného návrhu, tak i lhůta objektivní v trvání tří let. V části označené IV.) odůvodnění kárného návrhu kárná navrhovatelka označila relevantní právní úpravu vztahující se na dané kárné řízení. Odkázala jednak na čl. 5 odst. 1 písm. a), b) a c) Nařízení Evropského parlamentu a Rady

(EU) 2016/679 ze dne 27.4.2016, dále na čl. 29 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27.4.2016. Stejně tak akcentovala ustanovení § 87 odst. 1 a § 80 odst. 1 zákona o soudech a soudcích, § 301 písm. c) a d) zákoníku práce, § 303 odst. 1 písm. c) a odst. 2 písm. a) zákoníku práce a § 316 odst. 1 zákoníku práce. Z výše uvedených ustanovení citovala. Dále pak odkázala na článek 6 odst. 2 písm. c) bodu 1 a 2 Směrnice předsedy Okresního soudu ve Vyškově sp. zn. Spr 874/2022, pro zajištění ochrany osobních údajů ze dne 20.12.2022, z níž opětovně citovala. Stejně tak citovala z Pokynu předsedy Okresního soudu ve Vyškově sp. zn. Spr 423/2018, kterým se vydává Etický kodex soudců a zaměstnanců Okresního soudu ve Vyškově, když konkrétně odkázala na článek 1 odst. 3 tohoto dokumentu. Ze stejného dokumentu pak citovala článek 2 odst. 3. Následně citovala z bodu 21 Politiky ochrany osobních údajů č. 15 Ministerstva spravedlnosti a z bodů 5, 6, 7, 8, 12, 57 a 58 Politiky, a konečně z bodu 54 Politiky bezpečnosti lidských zdrojů č. 5 Ministerstva spravedlnosti. Odkázala také na judikaturu, která na daný případ dopadá, když konkrétně citovala z rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 10.5.2012, č. j. 13 Kss 13/2011-169 a rozhodnutí téhož soudu ze dne 22.5.2014, č. j. 16 Kss 12/2013-139. Stejně pak citovala z rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 5.11.2020, č. j. 13 Kss 2/2020-146.

V části V.) odůvodnění návrhu na zahájení kárného řízení pak kárná navrhovatelka shrnula, že jejím šetřením bylo zjištěno, když kárně obviněný to ve svém vyjádření ani nepopřel, že kárně obviněný jako soudce v senátu 6 C vstupoval, v období nejméně od 5.10.2024 do 25.12.2024, za využití svých přihlašovacích údajů do elektronického informačního systému pro okresní soudy (ISAS) do dokumentů ve 201 spisech Okresního soudu ve Vyškově, které jsou specifikovány v popisu skutku, které nebyly přiděleny k vyřízení jemu, nýbrž soudním senátům 3 C, 4 C, 5 P, 7 C, 10 C, 11 C, 12 C a 12 EXE. Tato zjištění dle kárné navrhovatelky jednoznačně vyplývají z auditních logů zajištěných dodavatelským subjektem. Odkázala v této souvislosti na přílohy kárného návrhu 8.1, 9.1 a 10.5. Kárná navrhovatelka také akcentovala, že z vyjádření kárně obviněného ze dne 11.8.2025 vyplynulo, že do spisů senátu 10 C, tedy spisů přidělených k vyřízení soudci JUDr. Vylamovi, nahlížel z důvodů spočívajících v kontrole práce jak sdílené asistentky Mgr. K. V., tak soudce JUDr. Vylama, což vyplývá i z textu zásahové žaloby kárně obviněného. Kárná navrhovatelka v daných souvislostech zdůraznila, že k přístupům do dokumentů ve spisech jiných soudců se kárně obviněný nevyjádřil vůbec. Kárná navrhovatelka znovu, s odkazem na auditní logy vstupů kárně obviněného do ISAS, zdůraznila, že kárně obviněný nahlížel nejen do dokumentů spisů Okresního soudu ve Vyškově, které byly přiděleny k vyřízení JUDr. Vylamovi (tedy spisů senátu 10 C), nýbrž i do dokumentů spisů, jež byly přiděleny k vyřízení dalším soudcům Okresního soudu ve Vyškově, jak bylo zmíněno v předchozích pasážích odůvodnění kárného návrhu. Podle kárné navrhovatelky z relevantní právní úpravy, kterou shrnula v předchozí části kárného návrhu vyplývá, že kárně obviněný smí používat informační systém a informace v něm obsažené výhradně za účelem plnění svých pracovních povinností. Zaměstnanci soudu, a tedy ani soudci, nesmějí bez souhlasu zaměstnavatele užívat pro svou osobní potřebu pracovní prostředky zaměstnavatele. Kárná navrhovatelka v bodě 50) odůvodnění kárného návrhu akcentovala, že do dokumentů vymezených výše v popisu skutku kárně obviněný přistupovat vůbec neměl. Spisy, jejichž obsahem jsou dotčené dokumenty, mu nebyly přiděleny k vyřízení, a z jeho vyjádření ani z ničeho jiného neplyne jiný legitimní důvod, pro který by byl jeho postup oprávněný ve smyslu předcházející výše vymezené relevantní judikatury. V této souvislosti kárná navrhovatelka opětovně odkázala na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, jako kárného soudu, č. j. 13 Kss 2/2020 – 146. Kárná navrhovatelka uvedla, že nevytýká kárně obviněnému veškeré přístupy do dokumentů zjištěných v auditním logu od dodavatele, ale pouze ty, u kterých je přesvědčena, že pro tyto přístupy nebyly dány důvody.

V dané souvislosti dala kárná navrhovatelka kárnému senátu ke zvážení, aby v případě, že to

bude pokládat za potřebné k posouzení oprávněnosti přístupů, opatřil vyjádření vedení Okresního soudu ve Vyškově. V bodě 51) návrhu na zahájení kárného řízení kárná navrhovatelka zopakovala, že nahlížením do dokumentů bez jakékoli souvislosti s výkonem činnosti soudce se kárně obviněný dle jejího přesvědčení dopustil porušení povinností stanovených mu ustanovením § 80 odst. 1 zákona o soudech a soudcích, a dále pak porušením norem, jež byly specifikovány v části IV.) odůvodnění kárného návrhu. Podle kárné navrhovatelky je postavení soudce dáno zákonem o soudech a soudcích, v němž jsou některá pravidla soudcovské etiky přímo stanovena a jiná pak lze dovodit výkladem. Pro nyní posuzovanou věc jde zejména o ustanovení § 80 odst. 1, odst. 2 písm. b) zákona o soudech a soudcích, podle kterých je soudce povinen svou funkci vykonávat svědomitě a jejím výkonem a svým chováním nenarušovat důstojnost soudcovské funkce, neohrozit důvěru v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudů a nezavdat příčinu ke snížení důvěry v soudnictví a důstojnosti funkce soudce. Důležité je to, jak se takový výkon funkce soudce objektivně jeví v očích účastníků řízení a veřejnosti. Přitom je nutno dle kárné navrhovatelky pozorně přihlížet ke všem objektivním skutečnostem, které snižují důvěryhodnost soudní moci, důstojnost funkce soudce a oslabují záruky nestrannosti a nezávislosti rozhodování soudů. V zájmu zachování těchto hodnot je nezbytné, aby se taktéž průkazně navenek jevílo, že jsou naplněny. Podle kárné navrhovatelky právě tímto úhlem pohledu je pak třeba interpretovat povinnosti soudce uvedené ve zmiňovaných ustanoveních zákona o soudech a soudcích. Soudce má dle kárné navrhovatelky představovat jistou společenskou autoritu a musí si být vědom toho, že veškeré jeho počínání bude veřejností vnímáno citlivěji, než je tomu u jiných osob. Soudce je vybaven nejen výjimečnými pravomocemi, ale i výsadami, kterými má být zajištěno nezávislé a nestranné rozhodování, a posilována důvěra v soudnictví. Tomu ovšem konsekventně odpovídají i zvýšené požadavky na jeho osobní integritu a na jeho roli pro zachovávání důvěryhodnosti celé justice, které se, mimo jiné, projevují i v jistých omezeních v profesním i mimoprofesionálním životě. Jestliže se tedy někdo rozhodne být soudcem, bere tím na sebe dobrovolně i tato (zcela legitimní) omezení.

Podle kárné navrhovatelky tedy kárně obviněný svým jednáním naplnil všechny znaky kárného provinění dle § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích, neboť tím, že při výkonu své funkce v mimořádně velkém rozsahu zjišťoval z informačního systému informace o řízeních a osobách z důvodů nesouvisejících s výkonem funkce soudce (jednalo se o jiná vyhledávání motivovaná z velké části jeho osobními zájmy vyplývajícími ze sporů s vedením soudu, jak sám uvádí ve svém vyjádření) ve výroku popsaným způsobem, úmyslně porušil shora citované povinnosti vyplývající z uvedených předpisů, čímž narušil důstojnost soudcovské funkce a ohrozil důvěru v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudů. Podle kárné navrhovatelky za porušení citovaných povinností je pak třeba považovat již takové jednání soudce, v jehož důsledku mohou oprávněně vzniknout byť i jen pochybnosti o plnění a důsledném naplňování (respektování) zákonem chráněných hodnot spojených s výkonem soudnictví. Tyto pochybnosti kárně obviněný bezesporu zneužitím interního informačního systému soudu vzbudil. Kárná navrhovatelka akcentovala, že tento systém je účastníkům i celé veřejnosti nepřístupný, neboť obsahuje citlivé informace o osobních, rodinných, majetkových a dalších poměrech osob. Na osoby, které do něj vstupují, jsou tak oprávněně kladeny vysoké nároky a zcela legitimně se od nich žádá, aby při nahlížení jednotlivých osob a řízení postupovaly rezervovaně a pouze ve spojení s výkonem své agendy. Neoprávněným užitím informačního systému kárně obviněný navenek (v očích veřejnosti) jednoznačně demonstroval, že si při výkonu svých pravomocí zdrženlivě nepočíná a používá prostředky soudu k řešení sporů s vedením soudu. V této souvislosti kárná navrhovatelka odkázala na již zmiňovanou zásahovou žalobu ze dne 23.11.2024, která byla zveřejněna na osobním blogu kárně obviněného. Podle kárné navrhovatelky nelze ponechat stranou ani skutečnost, že díky nahlížení do dokumentů uvedených ve výroku kárného návrhu, kárně obviněný disponuje

citelným objemem informací o soukromých poměrech značného množství osob a vzbuzuje oprávněné pochybnosti o účelu jejich opatření, případně jejich dalšího využití. Podle kárné navrhovatelky kárně obviněný svým počínáním vyjádřil neúctu k základním principům důstojnosti, nestrannosti a nezávislosti soudnictví a jeho jednání je neslučitelné se vzorci chování, které veřejnost od každého soudce právem očekává. V tomto ohledu není bez významu, že zjištěné skutečnosti využíval, byť neúspěšně, ve svých sporech s vedením soudu (viz zásahová žaloba), přičemž tento spor medializoval na svém blogu. Podle kárné navrhovatelky se typově pochybení kárně obviněného podobá již dříve kárným senátem řešeným případům obdobného zneužití soudního informačního systému, když v této souvislosti opětovně odkázala na rozhodnutí kárného senátu č. j. 13 Kss 2/2020-146.

Podle kárné navrhovatelky je případ kárně obviněného odlišný rozsahem zjištěného nahlížení do dokumentů ve spisech, který je v tomto případě mimořádně velký v rámci časového intervalu tří měsíců. V této souvislosti akcentovala vyjádření dodavatele systému v tom směru, že kárně obviněný v části sledovaného období nahlížel do spisů, které mu nebyly přiděleny, více, než do spisů vlastních. Pokud jde o formu zavinění, pak dle kárné navrhovatelky se svého jednání kárně obviněný dopustil ve formě přímého úmyslu. Kárně obviněný chtěl získat informace, ke kterým neměl mít dle výše citovaných právních předpisů přístup, a informovat se o dotčených řízeních, přičemž si musel být vědom toho, že jeho jednání je neoddelitelně spjato s ohrožením zákonem chráněných hodnot. V daném ohledu nelze dle kárné navrhovatelky opominout ani výše citovanou bohatou judikaturu kárného senátu stran nahlížení do soudních informačních systémů, kterou by měl kárně obviněný znát. Motivace kárně obviněného je přitom patrná z jeho vyjádření, když sám uvádí, že chtěl kontrolovat práci vedení soudu a přidělování právních věcí asistentce.

Podle kárné navrhovatelky nemůže obstát ani argument kárně obviněného v tom smyslu, že do informačního systému Okresního soudu ve Vyškově nahlížel musel z důvodu kontroly práce sdílené asistentky a v té souvislosti i soudce JUDr. Vylama. Kárně obviněný vychází z přesvědčení, že pokud mu byla k výkonu funkce soudce přidělena asistentka, pak může vstupovat a nahlízet do dokumentů soudních spisů, které byly přiděleny jinému soudci k vyřízení, pokud má za to, že s nimi dotčená asistentka pracovala. Podle kárné navrhovatelky je nicméně toto zdůvodnění nelegitimní, neboť kompetencemi k dané činnosti, tedy k přidělování práce zaměstnancům soudu a její kontrole, disponuje vedení soudu a nikoli kárně obviněný, a to bez ohledu na okolnost, že daná asistentka vykonávala činnost ve více soudních odděleních. Kárná navrhovatelka k této argumentaci doplnila, že pokud by kárně obviněný chtěl toliko zkontrolovat způsob přidělování spisu konkrétnímu soudnímu senátu a s tím související nápad věcí asistentce, mohl tak učinit výrazně méně invazivním způsobem, např. studiem rozvrhu práce, dotazem na vedení soudu nebo diskusí v rámci porad na soudě. Podle kárné navrhovatelky rozhodně nebylo k takové činnosti nezbytné otvírat konkrétní dokumenty v konkrétních spisech, a to v neanonymizované podobě. Pokud jde o návrh na uložení konkrétního kárného opatření, pak kárná navrhovatelka uvedla, že přihlédla ke všem výše uvedeným skutečnostem, které hodnotila zejména z hlediska závažnosti kárného provinění. Uvedla, že vzala v potaz, že závažnost kárného provinění je zvyšována tím, že se nejednalo o jednorázové pochybení, ale o pokračující jednání ve zjištěné velmi vysoké intenzitě po dobu tří měsíců, během kterých kárně obviněný pravidelně a cíleně lustroval a nahlížel do nejméně 432 dokumentů ve věcech 201 spisových značek. Kárně obviněný neprojevil ve vztahu k uvedenému jednání žádnou sebereflexi a závažnost jednání si nezačal uvědomovat ani po obdržení výzvy kárné navrhovatelky k vyjádření k přístupům do dokumentů ve spisech v systému ISAS, které mu nebyly přiděleny. Podle kárné navrhovatelky s ohledem na vysokou intenzitu, cílenost, rozsáhlost a závažnost jednání, kterým kárně obviněný porušuje své povinnosti při výkonu

funkce soudce, a jeho postoj k celé věci, vyvolal pochybnost o své morální integritě a ochotě řádně vykonávat soudcovskou funkci bez narušování důstojnosti soudcovské funkce a ohrožování důvěry v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů. Kárná návrhatelka uvedla, že porovнала intenzitu jednání kárně obviněného s předchozí praxí kárného senátu ve výše citovaném rozhodnutí, č. j. 13 Kss 2/2020 – 146, ve kterém kárný senát Nejvyššího správního soudu uložil kárné opatření snížení platu o 20 % na 6 měsíců za skutek spočívající v neoprávněném nahlížení do 7 dokumentů v jediném spise. Kárně obviněný neoprávněně přistupoval k dokumentům ve spisech v mnohonásobně velkém množství – jednalo se o 432 dokumentů ve věcech 201 spisových značek. Pokud jde o osobu kárně obviněného, pak je dle kárné návrhatelky nutno vzít v potaz jeho dosavadní bezúhonnost. Kárná návrhatelka tedy uvedla, že za přílehavé ze všech výše uvedených důvodů považuje kárné opatření ve formě snížení platu o 30 % na dobu 1 roku, neboť u mírnějšího opatření nelze předpokládat, že dostalo požadavkům na spravedlivé kárné potrestání, zejména pokud jde o funkci preventivní. Kárná návrhatelka k tomu doplnila, že konečnou úvahu o volbě kárného opatření ponechává plně na úvaze soudu. Kárná návrhatelka v závěru podaného kárného návrhu uvedla, že navrhuje, aby byl kárně obviněný soudce uznán vinným ze spáchání výše popsaného kárného provinění dle § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích a bylo mu uloženo kárné opatření dle § 88 odst. 1 písm. b) téhož zákona ve formě snížení platu o 30 % na dobu 1 roku.

4. Kárně obviněný soudce JUDr. Pavel Vrchá, MBA, zaslal kárnému soudu vyjádření k výše naznačenému kárnému návrhu, a to ve formě dvou podání.

5. První, které je datováno dnem 6.1.2026 bylo zpracováno jeho obhájcem JUDr. PhDr. Stanislavem Balíkem, Ph.D. V něm kárně obviněný především uvedl, že člen kárného senátu doc. JUDr. Petr Dostálík, Ph.D. je kromě jiného zaměstnancem Fakulty právnické ZČU v Plzni, přičemž děkanem této fakulty je právě jeho obhájce JUDr. PhDr. Stanislav Balík, Ph.D. Doc. Dostálík působí na Katedře právních dějin, jejímž je Dr. Balík vedoucím. Proto by dle kárně obviněného mohly vzniknout pochybnosti o nepodjatosti doc. Dostálíka, byť konkrétní projev podjatosti nenastal. Kárně obviněný uvedl, že s ohledem na tyto skutečnosti z opatrnosti navrhuje, aby doc. JUDr. Petr Dostálík, Ph.D. byl z projednání této věci vyloučen.

6. Kárný senát již na tomto místě konstatuje, že o návrhu na vyloučení člena kárného senátu doc. JUDr. Petra Dostálíka, Ph.D., z vykonávání úkonů tohoto kárného řízení bylo rozhodnuto usnesením Vrchního soudu v Olomouci jako kárného soudu ze dne 19.3.2026, č. j. 1 Ds 1/2025-281, tak že podle § 30 odst. 1 tr. ř. za použití § 10a odst. 1 zák. č. 7/2002 Sb. není doc. JUDr. Petr Dostálík, Ph.D., přísedící kárného senátu, vyloučen z vykonávání úkonů kárného řízení, vedeného u Vrchního soudu v Olomouci jako kárného soudu pod sp. zn. 1 Ds 1/2025. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 19.3.2026. Kárný senát tedy, vycházející z tohoto rozhodnutí, rozhodoval o kárném návrhu podaném vůči kárně obviněnému JUDr. Pavlu Vrchovi, MBA, i za účasti doc. JUDr. Petra Dostálíka, Ph. D.

7. V další části výše zmíněného vyjádření ke kárnému návrhu zpracovaném JUDr. PhDr. Balíkem Ph.D., uvedl kárně obviněný, že z valné většiny nahlížel do spisů senátu 10 C, tedy senátu, jehož předsedou byl JUDr. Mgr. Aleš Vylam, který byl zároveň místopředsedou Okresního soudu ve Vyškově, navíc pověřeným zastupováním předsedkyně tohoto soudu, pro nějž pracovala asistentka kárně obviněného Mgr. K. V. Dále kárně obviněný uvedl, že v případech spisů jiných senátů se jednalo o studijní účely či pro vazby ke spisům, souvisejícím s jeho agendou. Kárně obviněný poukázal na to, že v kárném návrhu je mu dále vytýkáno nahlížení do věcí, které mu však podle rozvrhu práce byly přiděleny k projednání a rozhodnutí. Jednalo se o následující věci: sp. zn. 3 C 38/2010, sp. zn. 3 C 127/2012, sp. zn. 10 C 26/2018

a sp. zn. 10 C 144/2016. Dále akcentoval, že dne 24.11.2024 podal proti předsedkyni Okresního soudu ve Vyškově žalobu, jíž se domáhal ochrany před jejím nezákonným zásahem, „odebráním“ uvedené asistentky. Zastupováním předsedkyně soudu byl pověřen právě místopředseda JUDr. Mgr. Aleš Vylam. Věc byla projednána u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 62 A 79/2024. Kárně obviněný podotkl, že kárný návrh cituje z uvedené žaloby, datované dnem 23.11.2024, to, že ohledně činnosti asistentky Mgr. K. V. získal informace z ISAS. Z uvedeného je dle kárně obviněného patrné, že předsedkyně Okresního soudu ve Vyškově, resp. ji zastupující místopředseda JUDr. Mgr. Aleš Vylam, kteří byli podle tehdy platné právní úpravy aktivně legitimováni k podání kárné žaloby, věděli o jeho nahlížení do předmětných spisů v systému ISAS již od okamžiku, kdy byla Krajským soudem v Brně doručena jeho žaloba.

Dále kárně obviněný akcentoval, že z kárného návrhu se dále podává, že „*kárná navrhovatelka se obecně o vytýkané činnosti kárně obviněného poprvé dozvěděla z informací obsažených v podnětu JUDr. Mgr. Aleše Vylama, v té době pověřeného zastupováním předsedy Okresního soudu ve Vyškově, ze dne 24.6.2025, sp. zn. Spr 421/2025*“. Z uvedeného vyplývá, že citovaný podnět byl ministryni spravedlnosti doručen před koncem šestiměsíční subjektivní lhůty pro předsedkyni, resp. zastupujícího místopředsedu Okresního soudu ve Vyškově, která však tomuto kárnému žalobci pro nepodání kárného návrhu propadla. Pokud kárný žalobce – zastupující předseda Okresního soudu ve Vyškově – sám nepodal včas kárný návrh, k čemuž byl aktivně legitimován, nelze šestiměsíční lhůtu pro veřejného žalobce prodloužit na subjektivní lhůtu *de facto* roční tím, že dalšímu z možných kárných žalobců by začala běžet tato lhůta znovu až od chvíle „předání štafety“. Jinak řečeno, subjektivní lhůtu nelze prodloužit tím, že informaci si budou kární žalobci postupně předávat, aniž by první z nich kárnou žalobu sám podal. Z uvedených důvodů byl dle přesvědčení kárně obviněného kárný návrh podán opožděně. K této okolnosti kárně obviněný navrhl výslech JUDr. Mgr. Aleše Vylama s tím, že si vyhradil případné další důkazy. V další části tohoto vyjádření kárně obviněný zdůraznil, že i pokud by byl kárný návrh shledán včasným, není důvodný. Poukázal v této souvislosti na to, že i v kárném návrhu je citováno z rozhodnutí kárného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 5.11.2020, č. j. 13 Kss 2/2020-146, v jehož bodu 85) jsou demonstrativně uvedeny příklady, kdy nahlížet do spisů, které soudci nebyly přiděleny k rozhodnutí, je přípustné z pracovních či studijních důvodů.

Podle kárně obviněného má tato věc přesah jeho vlastního zájmu, neboť právní otázka, zda soudce je oprávněn z pracovních důvodů mj. i nahlížením do spisů jiných senátů v systému ISAS provádět kontrolu pracovní činnosti asistentky, jež mu byla přidělena, a je součástí jeho týmu, nebyla dosud judikována. Z dosavadní kárné judikatury plyne, že soudce může prostřednictvím systému ISAS nahlížet do spisů, které mu nebyly přiděleny k projednání a rozhodnutí, z pracovních či studijních důvodů (rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného ze dne 10.5.2012, sp. zn. 13 Kss 13/2011, a ze dne 18.1.2021, sp. zn. 11 Kss 7/2020). V dalších částech tohoto vyjádření pak kárně obviněný z obou posledně zmíněných rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného citoval. Ve vztahu k rozhodnutí kárného soudu sp. zn. 13 Kss 2/2020 kárně obviněný zejména zdůraznil, že v tomto rozhodnutí byl zaujat právní názor, že soudci nemají povinnost vést si přehled o jednotlivých přístupech do databází a prokazovat jím či jiným způsobem oprávněnost takového jednání; je to kárný navrhovatel, kdo musí prokázat, že šlo o přístupy ve smyslu citované judikatury neoprávněné.

Dále kárně

obviněný zdůraznil, že soudce je povinen věci mu napadlé dle rozvrhu práce do jeho soudního oddělení co nejdříve projednat a rozhodnout o nich. Soudce při výkonu své funkce musí



postupovat efektivně. K tomu, aby byl soudce při výkonu své funkce efektivní, mu slouží i ISAS, coby softwarová (informační) pomůcka. Náhledy soudce do ISAS jsou oprávněné, jsou-li jím prováděny z pracovních nebo také i ze studijních důvodů.

#### Náhledy soudce do ISAS

jsou takové, které mají jakoukoliv věcnou souvislost (spojitost) s jím projednávanou věcí v jeho soudním oddělení. Ze studijní důvodů soudce nahlíží v rámci svého sebevzdělávání, při sledování, jak např. jeho kolegové rozhodují v obdobných věcech, jak rozhodnuté věci kolegů byly přezkoumány odvolacím soudem atp. V tomto ohledu pak není relevantní rozsah takových náhledů, nýbrž důvod, proč soudce do ISAS nahlížel. Protože podle kárné judikatury soudce není povinen vést evidenci svých náhledů do ISAS, je to pouze a jen kárný navrhovatel, který je povinen prokázat, že konkrétní náhled či náhledy soudce do ISAS nebyly učiněny v souvislosti s výkonem funkce soudce, tj. z pracovních či studijních důvodů. Nesprávný je proto přístup kárného navrhovatele v tomto případě, kdy si u servisní společnosti zajistí tzv. sjetinu faktických náhledů soudce do ISAS za vymezené období a bez dalšího presumuje, že jde o náhledy soudce neoprávněné, nelegitimní. Kárně obviněný uvedl, že skutky, které jsou mu kladeny za vinu, podle jeho názoru nejsou kárným proviněním, Odkázal v této souvislosti na argumentaci ze svého vyjádření ze dne 11.8.2025, které je citováno v odst. 15) kárného návrhu, přičemž tato argumentace by měla být vzata za součást tohoto vyjádření. Pokud jde o výtku, týkající se tvrzeného porušení čl. 5 odst. 1 písm. a), b) a c) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27.4.2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů), uvedl kárně obviněný, že jakékoliv údaje o účastnících řízení, do jejichž spisů nahlížel, nezpracovával, nikomu je nepředával ani jakkoliv jinak než pro uvedený účel nevyužíval. V tomto směru tedy neporušil povinnost mlčenlivosti.

Podle kárně obviněného vzato restriktivně, jakékoli nahlížení do spisu ze studijních účelů, či např. nahlížení předsedou soudu při kontrole, zda nedochází k průtahům v řízení, by naplňovalo znaky kárného provinění a porušení citovaného nařízení. Vzato po linii *a maiore ad minus*, pak může-li předseda soudu nahlížet z důvodu kontroly, zda nedochází k průtahům při vyřizování věcí do spisů jiných soudců příslušného soudu, proč by soudce nemohl nahlížet pro kontrolu využívání pracovní doby do spisů asistenta či vyšší soudní úřednice. V neposlední řadě poukázal kárně obviněný na právo soudce, garantované čl. 21 Listiny základních práv a svobod, jež by bylo jeho uznáním na vinu porušeno. V další části tohoto vyjádření kárně obviněný akcentoval, že daná věc do značné míry souvisí s věcí jeho zásahové žaloby, jež byla projednána u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 62 A 79/2024 a u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 4 As 39/2025. V této souvislosti podotkl, že proti rozhodnutím obecných soudů podal ústavní stížnost, která je projednávána Ústavním soudem pod sp. zn. II. ÚS 2907/25, a o níž nebylo dosud rozhodnuto.

Kárně obviněný uvedl, že v citované ústavní stížnosti argumentuje mj. tím, že ve své žalobě ze dne 23.11.2024 poukazoval ve vztahu k „odebrané asistenci“ JUDr. K. V. na to, že „*de lege lata asistentka je stále asistentkou žalobce*“. Stejnou argumentaci uplatnil i v kasační stížnosti ze dne 23.2.2025, dle níž „*de lege lata asistentka je stále asistentkou stěžovatele (neboť nebyla stěžovateli odvolána)*“. K této části vyjádření navrhl provedení důkazu spisy Krajského soudu v Brně sp. zn. 62 A 79/2024, Nejvyššího správního soudu sp. zn. 4 As 39/2025 a Ústavního soudu sp. zn. II.ÚS 2907/25. V rámci petitu tohoto vyjádření pak kárně obviněný navrhl, aby jej kárný senát Nejvyššího správního soudu (*zjevně se jedná o písařskou chybu, když o kárném návrhu rozhodoval kárný senát vrchního soudu – poznámka kárného soudu*) podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb. zprostil kárné žaloby.

8. Ve vlastnoručně sepsaném vyjádření ke kárnému návrhu, jež je rovněž datováno dnem 6.2.2026, uvedl kárný obviněný, že kárný návrh pokládá za účelově podaný. Akcentoval, že v loňském roce k Ministerstvu spravedlnosti (dále též „Msp“) učinil několik podnětů ve věci nezákonného postupu předchozího vedení Okresního soudu ve Vyškově (dále též „soud“), tedy jak vůči bývalé předsedkyni soudu Mgr. Zdeňce Kalové, tak i vůči tehdejšímu i současnému místopředsedovi soudu JUDr. Mgr. Aleši Vylamovi (dále též „místopředseda soudu“). Všechny tyto podněty souvisí se zrušením jeho soudního minitýmu v soudním oddělení 6 C soudu na základě 5. změny rozvrhu práce soudu v roce 2024, k němuž došlo podle jeho názoru v důsledku svévolného (a tedy nezákonného) jednání tehdejšího vedení soudu (návrh na změnu rozvrhu práce soudu č. 5/2024, který obsahoval zrušení jeho soudního minitýmu v soudním oddělení 6 C, fakticky vypracoval místopředseda soudu, který jej posléze předložil soudcovské radě k vyjádření s tím, že jej učinila předsedkyně soudu, jež v tu dobu byla na zahraniční dovolené a takový návrh nevypracovala). Kárně obviněný uvedl, že je pravdou, že rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 20.2.2025, č. j. 62 A 79/2024-91, byla zamítnuta jeho tzv. zásahová žaloba proti tehdejší předsedkyni soudu, kdy brojil proti důsledkům plynoucím z přijaté změny rozvrhu práce č. 5/2024, a dále, že rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 7.8.2025, č. j. 4 As 39/2025-84, byla zamítnuta jeho kasační stížnost proti citovanému rozsudku Krajského soudu v Brně. Podle kárně obviněného faktem, zjištělným z odůvodnění citovaných rozhodnutí, je, že soudy při svém rozhodování zcela pominuly, že místopředseda soudu předložil soudcovské radě návrh na změnu rozvrhu práce soudu č. 5/2024, který byl však podvrhem, neboť nebyl vypracován předsedkyní soudu.

Kárně obviněný v dané souvislosti akcentoval, že proti těmto rozsudkům podal ústavní stížnost (která je vedena pod sp. zn. II. ÚS 2907/25), o níž Ústavní soud dosud nerozhodl. V další části svého vyjádření se kárně obviněný vyjádřil k nečinnosti Msp k závadovému jednání soudního funkcionáře. Kárně obviněný uvedl, že vyvozuje důvodné podezření, že původní kárná navrhovatelka (ministryně spravedlnosti Eva Decroix) přistoupila k podání tohoto kárného návrhu v souvislosti s tím, že předtím jí byla opakovaně písemně urgována o řešení neutěšené situace u soudu a o zohlednění v dalším postupu Msp vůči jednání místopředsedy, vykazujícího znaky protiprávního jednání. Podle názoru kárně obviněného kárná navrhovatelka neměla zájem tuto situaci odpovědně řešit a přistoupila k podání účelového kárného návrhu těsně před odchodem ze své ministerské funkce. Podle kárného navrhovatele negativní vztah vůči němu zcela jistě má i ředitelka odboru dohledu a kárné agendy Msp Mgr. Kateřina Skalková, kterou rovněž (avšak marně) urgoval o řešení dané situace.

Kárný navrhovatel akcentoval, že kárný podnět (i když z jiných důvodů) na něj podal u Msp, ale i u Nejvyššího soudu, místopředseda soudu Aleš Vylam, který se podle názoru kárně obviněného zásadním způsobem přičinil, že Msp byly sděleny podklady, které ne zcela odpovídají realitě. V další části kárného vyjádření uvedl kárně obviněný, že o šikanózním prostředí u soudu, kde pracuje, svědčí i to, že z podkladových materiálů, které má k dispozici, lze vyvodit důvodné podezření, že on i jeho manželka JUDr. Karin Vrchová, MBA, rovněž soudkyně soudu, byli vystaveni (ze strany soudního managementu soudu, ale i justiční stráže soudu) v období od 1.8.2025 do 15.9.2025 bezprecedentnímu sledování jejich docházky na pracoviště a odchodu z něj nejen (z legálního) čipového systému, ale též (což už bylo v rozporu se zákonnou úpravou) i s využitím obrazových záznamů získaných z kamery instalované u vstupní chodby budovy soudu, na čemž se podle jeho zjištění (je důvodné podezření) měl spolupodílet i dosud neustanovený člen místní jednotky justiční stráže soudu, případně další příslušníci této jednotky.

Kárně obviněný k tomu připojil e-mailovou

korespondenci mezi ředitelkou správy soudu a velitelem justiční stráže soudu, z níž plyne mj. rozsah tohoto sledování dvou soudců – ústavních činitelů, ale i ta okolnost, že do sledování a vyhodnocování kamerových záznamů byla zapojena justiční stráž soudu. Zosnovatelem této kontroly byl opět místopředseda soudu Aleš Vylam, který současně toto nezákonné monitorovací období též vyhodnocoval, ač musel z kárné judikatury vědět, že z pouhé evidence docházky nelze soudce kárně stíhat atd. Smyslem této nezákonné monitorovací akce, do níž byl s vysokou pravděpodobností zapojen minimálně jeden příslušník místní jednotky justiční stráže soudu, bylo opět šikanování jak jeho samotného, tak i jeho manželky. Kárně obviněný v této souvislosti akcentoval, že místopředseda soudu Aleš Vylam totiž podrobně znal způsob jejich docházky, zejména mu byla od ledna 2022 známa skutečnost, že mimo jednací dny často sepisuje koncepty rozhodnutí skutkově či právně náročnějších věcí doma ve své pracovně, vzdálené kousek od budovy soudu.

Kárně obviněný vyslovil přesvědčení, že místopředseda soudu Aleš Vylam přistoupil nedůvodně k nařízení kontroly pouze několik dnů před nástupem nové předsedkyně soudu do funkce, ač se nejednalo o záležitost, jež by nesnesla odkladu. K použití obrazových záznamů a jejich vyhodnocování ve vztahu k jemu samému, i ve vztahu k jeho manželce nebyly splněny zákonné podmínky...

V další části vyjádření pak kárně obviněný poukázal na velmi nepříznivé poměry u soudu, kdy se neprovádějí dlouhodobě pravidelné pracovní porady, nesdělují se pro soudce odpovídající informace, místopředseda soudu (jenž má v gesci civilní úsek) se chová značně panovačně. Posledním negativním projevem místopředsedy soudu bylo, že stál fakticky za neprodloužením pracovního poměru tzv. sdílené asistentky (soudců ...

) Mgr. J. Z., která v polovině listopadu 2025 byla předsedkyní soudu odvolána z funkce asistentky uvedených soudců, aniž by tato okolnost byla s těmito soudci nejprve projednána. V této souvislosti odkázal kárně obviněný na jeho příspěvek na webové adrese [vrcha.webnode.cz](http://vrcha.webnode.cz). Akcentoval, že uvedení soudci s tímto postupem vedení soudu (potažmo fakticky místopředsedy soudu) nesouhlasili, nicméně byli vystaveni situaci, že jim nezbylo než tento fakt přijmout...

K vlastnímu kárnému návrhu pak uvedl, že je vybudován na tvrzení, že jako soudce ze svého uživatelského účtu vstupoval za využití svých přihlašovacích údajů do dokumentů spisů soudu v elektronickém informačním systému pro okresní soudy (ISAS), přičemž dle kárné návrhovatelky bez souvislosti s agendou, kterou byl povinen vyřizovat, relevantního zákonného důvodu, vyhledával informace v návrhu označených věcech příslušných spisových značek, přičemž si údajně měl být vědom toho, že takto nečiní v rámci plnění svých povinností vyplývajících pro něj z výkonu funkce soudce. Toto tvrzení kárné návrhovatelky je nesprávné. Kárně obviněný uvedl, že nepochybně, že v uvedených věcech nahlížel do předmětných věcí v rámci ISAS. Činil tak ovšem vždy v souvislosti s přímým výkonem funkce soudce. Především uvedl, že náhledy do ISAS byly učiněny výhradně z pracovních nebo studijních důvodů. Akcentoval, že drtivou část náhledů do ISAS (dále též „náhledy“) učinil poté, kdy v říjnu 2024 zjistil, že jeho (s místopředsedou soudu sdílená) asistentka JUDr. K. V. (dále též „asistentka“) nerespektuje dohodu, kterou měl uzavřenou s místopředsedou soudu, respektive se soudcem Alešem Vylamem, a to v tom směru, že tato sdílená asistentka bude pro jeho soudní oddělení 6 C pracovat v pracovní dny pondělí až středa, kdežto pro soudní oddělení 10 C soudce Aleše Vylama bude pracovat ve zbývajících dny, tj. ve čtvrtek a v pátek. Když pojal podezření, že asistentka tuto dohodu nerespektuje a vyřizuje věci i v některé dny (pondělí až středa určené pro soudní oddělení 6 C) pro soudní oddělení 10 C, dotázal se jí na tuto okolnost, načež mu odpověděla, že tuto dohodu dodržuje. Proto byl nucen přistoupit ke kontrole její práce, a to tím způsobem, že v rozsahu, jak se podává z kárného návrhu,

kontroloval jednotlivé věci ze soudního oddělení 10 C, a zjistil, že v desítkách věcí jmenovaná skutečně porušila tuto dohodu a vyřizovala věci nikoliv pro jeho soudní oddělení, ač tak měla činit, nýbrž pro soudní oddělení 10 C soudce Aleše Vylama, s nímž si tykala. Kárně obviněný akcentoval, že zjištění, které učinil, posléze pracovním e-mailem zaslal asistenci s označením předmětu zprávy „pro info“, aniž by jmenované cokoliv dalšího vytkl, neboť měl za to, že již samotná tato konfrontace s taxativním vymezením věcí ve dnech, kdy asistentka nerespektovala jeho pracovní pokyn, bude pro ni dostačující. Současně o výsledku tohoto šetření ihned informoval místopředsedu soudu, který tak počátkem listopadu 2024 měl k dispozici stejný materiál, jako asistentka. Kárně obviněný zdůraznil, že místopředseda soudu mu tehdy k tomuto způsobu verifikace pracovní činnosti asistentky nic nevytkl, a tedy implicitně akceptoval tento jeho způsob prověření pracovního výkonu tehdy tzv. sdílené asistentky.

Podle kárně obviněného jinými slovy řečeno, místopředseda soudu akceptoval jeho způsob kontroly pracovní činnosti jejich sdílené asistentky jako relevantní způsob pro zjištění výše uvedeného. Zdůraznil, že zmíněné náhledy tedy nečinil pro své soukromé účely, nýbrž zcela v rámci výkonu své funkce soudce, který tehdy měl povinnost řídit i kontrolovat členy svého soudního minitýmu soudního oddělení 6 C, do něhož náležela i asistentka. Jiným způsobem neměl možnost zjistit, zda, a pokud ano, v jakém rozsahu asistentka nerespektuje jeho pracovní pokyn, aby ve stanovené dny prováděla předmětné úkony pro soudní oddělení 6 C. Pokud by se měl reflektovat úřední náhled Msp (jak plyne z kárného návrhu) či optika jeho náhledu na výkon funkce soudce a práce s ISAS u kontroly práce tzv. sdíleného asistenta např. pro dva soudce, pak by v podstatě soudce coby vedoucí soudního minitýmu fakticky neměl žádnou možnost takovou činnost sdíleného asistenta zkontrolovat, neboť způsob, jakým nahlíží kárná návrhovatelka na řešení této záležitosti, je zcela mimo realitu a svědčí spíše o neznalosti soudního prostředí.

Kárně obviněný zdůraznil, že nechápe, jak mohl vyjádřit neúctu k základním principům důstojnosti, nestrannosti a nezávislosti soudnictví a proč by takovéto jeho chování mělo být neslučitelné se vzorci chování, které veřejnost od soudce právem očekává, když si pouze a jen plnil dozorovou povinnost vedoucího soudního minitýmu. Co veřejnost a daňoví poplatníci očekávají od rozhodujícího soudce je, že soudce bude jemu svěřenou agendu k projednání a k rozhodnutí vyřizovat (rozhodovat) v souladu se zákonem a také efektivně, a tedy i prostřednictvím příslušného delegování na členy jeho soudního minitýmu. Je pak úplně v rozporu se základními zásadami řídicí funkce při kontrolování plnění delegovaných úkolů, pokud vedoucí (v tomto případě soudce) soudního minitýmu by neměl mít možnost efektivně kontrolovat dle jemu dostupných technických prostředků práci členů jeho soudního minitýmu. Podle kárně obviněného se v jeho případě nejednalo o svévolné nahlížení do ISAS ve smyslu, aby zjistil nějaké informace z jednotlivých věcí v ISAS, které by neměly žádnou relevantní spojitost s výkonem funkce soudce a s efektivním vyřizováním jemu k vyřízení svěřené soudní agendy, do níž pochopitelně integrálně náleží i kontrola jeho soudního minitýmu. Uvedl, že v žádném ohledu nekontroloval práci soudce Aleše Vylama, a pokud v zásahové žalobě uvedl, že veškeré civilní věci v podstatě za něj sepisovala z hlediska relevantních konceptů rozhodnutí, či jiných přípisů, sdílená asistentka, tak se jednalo pouze o sekundární (následnou) informaci, implicitně plynoucí z jím primárně učiněné kontroly práce asistentky a jako zhodnocení věci z hlediska jeho náhledu na svévolné přijetí předmětného organizačního opatření ve formě změny návrhu rozvrhu práce soudu č. 5/2024, kterým byl zrušen jeho soudní minitým v soudním oddělení 6 C.

Kárně obviněný uvedl, že teprve poté mu došlo, že soudce a místopředseda Aleš Vylam (pokud mu

asistentka měla „vyhrožovat“ tím, že pokud bude muset pracovat v soudním oddělení kárně obviněného, tak podá výpověď), si potřeboval zajistit situaci, aby „nepřišel“ o asistentku, která mu v drtivé většině sepisovala koncepty rozhodnutí. Zásahovou žalobu je přitom třeba považovat do jisté míry za integrální součást spojenou s výkonem funkce soudce, poněvadž jak by asi měl soudce takovou žalobu konstruovat, než logicky s využitím informací, které získal při výkonu své funkce. Opačný náhled nedává žádný smysl a vedl by k absurdnímu závěru, že soudce nemůže využít (využívat) informací získaných při výkonu své funkce v rámci své podané zásahové žaloby např. proti změně rozvrhu práce soudu, kterou došlo ke zrušení jeho soudního minitýmu, ačkoliv je přesvědčen o tom, že tento závažný organizační akt předsedy soudu je projevem svévole a nemá materiálního zákonného základu. Podle kárně obviněného ze všeho, co je uvedeno výše, plyne, že veškeré jeho úkony či jednání se realizovala zcela v rozsahu výkonu jeho soudcovské funkce. Dále uvedl, že nelze souhlasit ani s názorem kárné návrhovatelky v bodě 58) kárného návrhu, že v daném případě mohl provést kontrolu práce asistentky méně intenzivním způsobem, např. studiem rozvrhu práce, dotazem na vedení soudu nebo diskusí v rámci porad na soudě. K tomu uvedl, že rozvrhem práce by nic nezjistil a objektivně v daném případě by nemohl nic ani zkontrolovat, nota bene v situaci, kdy mu asistentka sdělila, že z její strany vše bylo učiněno v souladu s jeho pracovními pokyny, přičemž v několika případech zjistil (před jeho náhledy do ISAS), že toto její tvrzení není pravdivé, a je třeba její pracovní činnost komplexněji zkontrolovat. Akcentoval, že pracovní porady u soudu v předmětnou dobu *via facti* konány nebyly a fungování u (tohoto malého) soudu spíše připomínalo (a stále více připomíná) chování jakési kliky či klaky, kdy on s manželkou stál mimo tuto léty mnohdy více než kolegiálně provázanou skupinu. Dotazem na vedení soudu by rovněž nemohl nic zkontrolovat, což je objektivní fakt. Tudíž zbývala pouze a jen kontrola v rámci ISAS, která byla učiněna v rámci výkonu jeho soudcovské funkce, výhradně za účelem kontroly pracovní činnosti sdílené asistentky. Kárný návrhovatel akcentoval, že čelí kárnému návrhu jen proto, že si řádně a efektivně plnil povinnosti, plynoucí z vedoucího soudního minitýmu. Z jednotlivých jeho náhledů do ISAS pak plyne, že tak bylo činěno ve značné rychlosti (v časových úsecích kolem jedné minuty), kdy si pouze ověřoval pracovní činnost asistentky a tvorbu jí provedených konceptů. Dále uvedl, že další skupinu tvoří náhledy do věcí, které nebyly označeny soudním oddělením 6 C, nicméně podle rozvrhu práce mu byly přiděleny k projednání a rozhodnutí. Jednalo se o věci sp. zn. 3 C 38/2010, sp. zn. 3 C 127/2012, sp. zn. 10 C 26/2018, sp. zn. 10 C 144/2016 a celou řadu dalších věcí, do nichž nahlížel v období od počátku roku 2022, respektive se souhlasem tehdejšího předsedy soudu Aleše Vylama již v prosinci 2021, kdy celý měsíc své dovolené věnoval výhradně práci na přípravě tzv. (dále uvedených) „starých“ věcí, které *de facto* během roku 2022 projednal a rozhodl o nich, čímž vedení soudu doslova „vytrhl trn z paty“, protože jinak jim zjevně hrozilo kárné řízení za jejich nečinnost v souvislosti s průtahy v těchto věcech.

Kárně obviněný pak uvedl, že pro úplnost a pro zdůraznění jeho vysokého pracovního nasazení uvádí následující „problémové“ věci, které po jeho nástupu do soudního oddělení 6 C poměrně rychle rozsoudil. Následně v bodech 14 – 24) zmíněného vyjádření kárně obviněný specifikoval jím zmiňované tzv. problémové věci, přičemž u každé z nich uvedl, kdy mu byla věc přidělena a kdy, a případně jakým způsobem, v ní rozhodl. Kárně obviněný dále uvedl, že dalším důvodem jeho náhledů do zbylých věcí byly především studijní důvody a cílené vyhledávání rozhodnutí odvolacích senátů Krajského soudu v Brně, případně dovolacího soudu. K tomu uvedl, že do 31.12.2021 vykonával funkci dovolacího soudce, což je odlišná rozhodovací činnost od nalézacího soudce. Byl pochopitelně vystaven nutnosti doplňovat si informace, nezbytné pro výkon nalézacího soudce (kteroužto funkci začal opětovně vykonávat prakticky po více jak dvaceti letech jeho předchozího působení v justici u odvolacího a posléze dovolacího soudu), takže aktivně nahlížel do jiných senátů, kde vyhledával řešení obdobných věcí, jež mu napadly do soudního oddělení a nejednalo se o věci

z materie, jíž se dříve zabýval. Ani v jednom případě tak nečinil z nějakého osobního důvodu či osobního zájmu získat z určité (soudu napadlé) věci konkrétní informace pro jejich soukromé využití. Vše bylo činěno v režimu samostudia věcí, procesního postupu soudu, vydaných rozhodnutí kolegy z jiných soudních oddělení, aby si osvojil práci nalézacího soudce.

Zdůraznil, že o tom si pochopitelně nevedl zápisy či záznamy, tj. kdy a do kterých věcí konkrétně nahlížel. Občas si vytiskl nějaké rozhodnutí (např. z počátku v úvěrových sporech atd.), či nahlédl do obsahu koncipovaných protokolů, aby se seznámil s letitou praxí ostatních kolegů. V bodě 26) tohoto vyjádření specifikoval důvody, jež ho vedly k nahlížení do věcí spisových značek 0 P 134/2020, 3 C 194/2021, 7 C 117/2022, 6 C 227/2024, 10 C 127/2018, 16 C 192/2024, 10 C 54/2020, či 10 C 54/2020. Ve všech případech šlo o studijní důvody, případně získání podpůrných informací pro věci napadlé do jeho soudního oddělení k obdobným sporům. Argumentoval tím, že jeho náhledy do ISAS ke konci roku 2024, či dokonce dne 24.12.2024 vypovídají o jeho pracovním vypětí poté, co mu byl zrušen soudní minitým a byl vystaven extrémnímu pracovnímu náporu v podobě nevyřízených věcí, které byl povinen projednat a rozhodnout. To předpokládalo tomu odpovídající přípravu, do níž náleželo i vyhledání obdobných věcí, případně zjišťování rozhodnutí odvolacího soudu, který řešil obdobné právní otázky atd.

Předposledním důvodem byly náhledy do věcí kolegyně..., která jej asi ve třech případech požádala o konzultaci při řešení jí napadlých věcí, takže s jejím (implicitním) souhlasem nahlížel i do ISAS, aby se seznámil s tím kterým jejím případem a poté se pokusil jí sdělit svůj pracovní názor na možné řešení dané věci. Uvedl, že z e-mailové korespondence dohledal pouze odkaz na sp. zn. ... Konečně posledním důvodem, proč z jeho strany docházelo k nahlížení do ISAS..., je, že se jedná o spisy jeho manželky. Uvedl, že pokud nahlížel do ISAS v odpoledních, respektive večerních hodinách, činil tak z toho důvodu, že manželka měla poměrně často komplikace s dálkovým připojením do ISAS ze svého notebooku, a proto jí v případě potřeby zajistil připojení z jejich domácího počítače, případně dle jejího pokynu něco z ISAS vytiskl, aby mohla v dané věci pracovat a připravovat si doma např. koncept rozhodnutí. Pokud snad došlo k náhledu do ISAS z jeho pracovního PC v kanceláři soudu, pak zdůraznil, že s manželkou mají společnou kancelář, takže někdy věci konzultují a za tím účelem si zajistí třeba i náhled do ISAS, aby mohli k věci diskutovat, na čemž ovšem nevidí nic protiprávního, poněvadž tato forma zapadá do odborné komunikace mezi soudci a dosud byla tolerována.

V další části svého vyjádření ke kárnému návrhu uvedl, že kárný navrhovatel v jeho případě kárné obvinění presumuje, nikoliv prokazuje, tudíž nerespektuje judikaturu kárného soudu. Akcentoval, že kárná navrhovatelka v kárném návrhu nesprávně uvádí (bod č. 47), že z jeho vyjádření ze dne 11.8.2025 vyplývá, že do spisů 10 C nahlížel „z důvodů spočívajících v kontrole práce jak sdílené asistentky Mgr. K. V., tak soudce JUDr. Vylama, což vyplývá i z textu zásahové žaloby kárně obviněného“. K tomu kárně obviněný uvedl, že ve skutečnosti primárně nahlížel do věcí sp. zn. 10 C z důvodu kontroly práce své sdílené asistentky. V žádném případě nenahlížel do těchto věcí případně též i z důvodu kontroly práce soudce Aleše Vylama. To je nepravdivé tvrzení, které jej významně poškozuje. Zdůraznil, že výsledek svého zjištění ihned sdělil také místopředsedovi soudu a ten celé následující měsíce mu nijak toto jednání nevytkl, nebo neprováděl kontrolu z pozice soudního funkcionáře za účelem zjištění důvodu jeho náhledů, tj. zda případně těmito náhledy neprováděl kontrolu jeho pracovní činnosti. Kárně obviněný v daném směru zdůraznil zásadu, kterou často používá Nejvyšší soud při výkladu právních úkonů, respektive dnes právních jednání, a to při výkladu či pochopení smyslu, účelu, důvodu či stimulu proč účastníci vystoupili do toho kterého právního vztahu, respektive právního

jednání, proč se tehdy chovali předmětným způsobem apod. Tato zásada spočívá v tom, že je třeba takové jednání, chování, úkony dotčené osoby posuzovat podle logiky věci a zejména s přihlédnutím k době, kdy byly činěny, přičemž absurdní je naopak vycházet při projevu takové vůle z toho, že dotčený účastník se při právním jednání logicky (tehdy) nechoval. Kárně obviněný akcentoval, že prakticky od svého přeložení na Okresního soud ve Vyškově vyřizuje věci v jeho soudním oddělení, přičemž v říjnu, listopadu 2024 byl vystaven situaci, kdy jako vedoucí soudního minitymu byl nucen prověřit pracovní činnost své asistentky, když měl indicie, že v určené dny, kdy měla pracovat pro jeho soudní oddělení, pracovala pro soudní oddělení soudce Aleše Vylama, jenž byl současně místopředsdou soudu. V té době neměl žádný napjatý pracovní vztah se soudcem Alešem Vylamem, kterému bezprostředně sdělil výsledek své kontroly, tedy i tu podstatnou okolnost, že přistoupil k verifikaci pracovní činnosti jejich společné asistentky. Soudce Aleš Vylam tuto informaci tehdy od něj přijal, aniž by mu jako soudce nebo jako soudní funkcionář (místopředsda soudu) bezprostředně či v následujících několika měsících vytkl, že takto neměl do jeho věcí, byť i za účelem kontroly jejich společně sdílené asistentky, nahlížet. Nedal žádný podnět tehdejší předsedkyni soudu k přijetí opatření v předmětné oblasti. Zjevně tedy ani on sám necítil v tomto směru z jeho strany žádné pochybení, které by bylo možno označit za nějaký bezpečnostní incident. Podle kárně obviněného zásadní zvrat v náhledu na tuto záležitost nastal tehdy, kdy kritizoval vedení soudu, ale i práci Msp, které bylo celé měsíce flagrantně nečinné k jednání místopředsdy soudu Aleše Vylama, jenž dne 22.11.2024 předložil soudcovské radě návrh na změnu rozvrhu práce č. 5/2024 tím způsobem, že tato změna podle svého obsahu byla vykazována jako materiál vypracovaný předsedkyní soudu, ač ta jej nevypracovala, neboť jej fakticky vypracoval právě místopředsda soudu Aleš Vylam.

Podle kárně obviněného se jeho jednání stran náhledů do věcí sp. zn. 10 C ohledně kontroly pracovní činnosti sdílené asistentky náhle přetavilo na bezpečnostní incident a on již byl vystaven negativnímu hodnocení ředitelky odboru dohledu a kárné agendy, která právě v záležitosti místopředsdy soudu Aleše Vylama byla dlouhodobě nečinná, a následně kárné navrhovatelky, jež za popsanych okolností měla za to, že z jeho strany se jedná o kárné provinění. To kárně obviněný odmítl. Podle jeho přesvědčení není možné, aby výkon funkce soudce byl v tomto ohledu závislý na hodnocení ministerského úředníka či samotného ministra ohledně jeho hodnocení, že soudce při kontrole pracovní činnosti své asistentky nesmí nahlížet do věcí, v nichž konala úkony, protože pak by se výkon funkce soudce stal, respektive de facto by byl tímto způsobem „zkracován“ exekutivní složkou, což je v poměrech demokratického právního státu nepřijatelné. Podle jeho mínění, má-li soudce v tomto ohledu porušit svou povinnost plynoucí z výkonu jeho soudcovské funkce, pak musí být bezpečně prokázáno, že nahlížel do spisů bez jakéhokoliv důvodu, jenž by mohl být spojován s výkonem jeho soudcovské činnosti a že takto získané informace využil pro své soukromé účely. V pochybnostech je pak třeba vše vyložit ve prospěch kárně obviněného soudce. V další části vyjádření ke kárnému návrhu uvedl kárně obviněný, že pro soudce je nedůstojné a z pohledu původní kárné navrhovatelky neprofesionální, pokud stran jejích pochybností o relevanci důvodů, pro které soudce nahlížel do věcí, jež mu nebyly rozvrhem práce přiděleny, si zajistí technicky, prostřednictvím dodavatelské společnosti, tzv. sjetinu těchto náhledů, aniž by před podáním kárného návrhu verifikovala, zda některé z těchto věcí (ne)měly spojitost s činností kárně obviněného soudce. Kárně obviněný podotkl, že v tomto případě jsou mu vytýkány také náhledy do věcí, které mu rozvrhem práce byly přiděleny k vyřízení, případně náhledy do věcí jím učiněných ze studijních důvodů. Zdůraznil, že kárná žaloba jej tak zásadním způsobem reputačně poškozuje. V další části svého vyjádření vyjádřil své přesvědčení o tom, že původní kárná navrhovatelka je vůči němu zaujatá. O této zaujatosti svědčí, že i když předmětem kárného návrhu není hodnocení místopředsdy soudu Aleše Vylama kárně obviněným v článku „Předlistopadový závan z pera místopředsdy

vyškovského soudu Aleše Vylama“, publikovaném na jeho blogu, přesto (původní) kárná návrhatelka tento článek připojila ke kárnému návrhu, aniž by v takovém případě k tomu korektně připojila i předcházející (v onom článku) kárně obviněným kritizované pracovní hodnocení jeho manželky místopředsedou soudu. Kárně obviněný uvedl, že toto pracovní hodnocení připojuje ke svému vyjádření, neboť se domnívá, že je to také důležité pro pochopení poměrů u soudu a postoje původní kárné návrhatelky, respektive nyní kárného návrhatele. Kárně obviněný dále zdůraznil negativní vztah místopředsedy soudu Aleše Vylama vůči němu. V této souvislosti uvedl, že místopředseda soudu Aleš Vylam především v pracovním hodnocení jeho manželky Karin Vrchové (pro účely výběrového řízení na obsazení pozice předsedy/předsedkyně Okresního soudu ve Vyškově, které probíhalo v červnu 2025 u Krajského soudu v Brně) zcela nesouvisle popisuje své kritické vnímání vůči osobě kárného návrhatele. Místopředseda soudu Aleš Vylam mu předně vytýká nedostatek schopností vést minitým, aniž by k tomu proběhlo u soudu nějaké šetření, na jehož závěry by odkázal. Kárně obviněný zdůraznil, že v době, kdy mu tehdejší předsedkyně soudu sdělila, že mu bude zrušen soudní minitým pro „vztahové věci“, aniž by mu na opakované žádosti sdělila konkrétní důvod, proč tak činí, který kárně obviněný dodnes nezná, opakovaně žádal vedení soudu, aby tato záležitost s ním byla projednána a aby měl možnost se seznámit s informacemi, jimiž mělo snad disponovat vedení soudu. V tu dobu mu vedení soudu na tyto žádosti ani neodpovědělo a zcela je přehlíželo, jako by ani nebyly učiněny. V odborné literatuře je takové faktické vytěšňování zaměstnance vedením firmy považováno za svého druhu bossing na pracovišti.

Dále pak kárně obviněný poukázal na to, že místopředseda soudu Aleš Vylam v pracovním hodnocení jeho manželky zcela nesouvisle také vytýká, že se vůči členkám svého minitýmu choval nevhodně, či od nich vyžadoval činnost v rozporu se svými dřívějšími pokyny, aniž by konkrétně uvedl, co je tím myšleno a o jaké prameny takových informací se opírá. Podle kárně obviněného jde o zjevnou manipulativní metodu, kdy hodnotící subjekt používá nepodložená tvrzení. Takové hodnocení není důstojné postavení soudního funkcionáře. Kárně obviněný poukázal na to, že místopředseda soudu Aleš Vylam v pracovním hodnocení zcela nesouvisle uvádí: *„nelze nezmínit, že jedna z členek minitýmu byla pod tlakem JUDr. Pavla Vrchy v době svého těhotenství – není mi však známo, zda členka minitýmu toto JUDr. Vrchovi sdělila, takové sdělení je však vůči vedení i soudci minitýmu u Okresního soudu ve Vyškově obvyklé.“*

Podle kárně obviněného je závažnější, jak mohl místopředseda soudu přistoupit k takové formulaci, která zavdává pochybnosti, zda skutečně o těhotenství své vyšší soudní úřednice přece jen nevěděl. Kárně obviněný zdůraznil, že s členkami svého minitýmu byl v profesionálním vztahu, řešil s nimi pouze věci v rozsahu jim svěřených pracovních úkolů a toto tvrzení Aleše Vylama jen prokazuje jeho nesnášenlivost vůči němu. Kárně obviněný také poukázal na to, že popsané kritické hodnocení jeho osoby místopředsedou soudu, jež se zcela nedůvodně objevuje v pracovním hodnocení jeho manželky pro účely předmětného výběrového řízení, v situaci, kdy toto kritické hodnocení místopředsedy nebylo ani projednáváno na pracovní poradě ve smyslu, že by se soudci o něm dozvěděli, je místopředsedou soudu kriticky hodnoceno i vůči jeho manželce, neboť je jí de facto vytýkáno, že se k tomuto jeho – místopředsedou soudu kritizovanému – jednání nevyjádřila. V této souvislosti kárně obviněný citoval z další části hodnocení Aleše Vylama ve vztahu k jeho manželce. Výše uvedené podle kárně obviněného prokazuje extrémní osobní zaujatost až nesnášenlivost místopředsedy soudu Aleše Vylama vůči němu, ale především jím učiněné přetavení této záležitosti do pracovního hodnocení jeho manželky spíše vypovídá o zjevném defektu v chování soudního funkcionáře, který by správně měl být kárnou návrhatelkou korigován. V souvislosti s tímto hodnocením také poukázal kárně obviněný na to, že v něm



místopředseda Aleš Vylam také vážně zaujal názor, že: „*Pokud JUDr. Pavel Vrchba zůstane soudcem Okresního soudu ve Vyškově, nepovažuji za vhodné jmenování JUDr. Karin Vrchové předsedkyní Okresního soudu ve Vyškově.*“ V této souvislosti uvedl kárně obviněný, že by bylo vhodné místopředsedu soudu Aleše Vylama odkázat, aby se seznámil např. s historií manželských párů u tuzemských soudů, např. u Nejvyššího soudu. Pokud tedy kárná návrhovatka přiložila ke kárnému návrhu jeho článek, v němž se reagovalo na shora rozebírané pracovní hodnocení jeho manželky místopředsedou soudu, aniž by k tomu bylo též připojeno ono pracovní hodnocení, lze pak dovodit, že původní kárná návrhovatka tím mohla také sledovat, aby byl vyobrazen jako problémová osoba, aniž by si vyjasnila, že jeho kritika poměrů u Okresního soudu ve Vyškově a jeho předchozího vedení měla podklad v odkazech na materiály, z nichž takové kritické hodnocení bylo možné učinit, kdežto shora učiněné výtky místopředsedy soudu Aleše Vylama vůči němu jsou pouze emotivní, subjektivní, ničím nepodložené a z pohledu jednání soudního funkcionáře očividně nestandardní a nepřijatelné.

Dále kárně obviněný poukázal na to, že dne 2.1.2026 předložil stávající předsedkyni Okresního soudu ve Vyškově JUDr. Dítě Coufalové svůj individuální plán vzdělávání (dále též „IPV“), jehož součástí je rovněž samostudium formou nahlížení do ISAS. Uvedl, že se vzhledem k existenci podaného kárného návrhu současně obrátil na ministra spravedlnosti JUDr. Jeronýma Tejce s žádostí, aby Msp vydalo stanovisko k otázce studijních náhledů do informačního systému pro okresní soudy (ISAS) v souvislosti se vzděláváním soudce dle jím vypracovaného IPV pro období od 1.1.2026 do 31.12.2028. Kárně obviněný akcentoval, že ministr spravedlnosti mu však připisem ze dne 26.1.2026 odpověděl, že Msp žádné stanovisko vydávat nebude, neboť jeho žádost „*nelže než vnímat jak součást Vaší procesní obrany v rámci probíhajícího kárného řízení, které je proti Vám vedeno na základě návrhu mé předchůdkyně a týká se Vašeho nahlížení do dokumentů ve spisech, které Vám nebyly přiděleny.*“

Podle kárně obviněného z tohoto vyjádření plyne, že Msp není schopno soudci sdělit, co považuje za legitimní náhledy soudce do ISAS z tzv. studijních důvodů. Je třeba vzít v úvahu, že někteří soudci mohou takové studijní náhledy činit poměrně ve značném rozsahu, jiní budou nahlížet jen sporadicky, někteří z tohoto důvodu nahlížet do ISAS vůbec nebudou. Podle kárně obviněného je ovšem vystihujícím stav, že Msp, se k této otázce nebude vyjadřovat, vydávat žádné stanovisko, byť jím byla vznesena, v souvislosti s již vypracovaným IPV, vcelku opodstatněná žádost. Kárně obviněný také zdůraznil, že na poslední pracovní poradě dne 15.1.2026 u jeho soudu mu předsedkyně soudu nebyla schopna sdělit, co konkrétně považuje za studijní náhledy soudce do ISAS, aby je nebylo možno považovat za neoprávněné. Současně mu sdělila, že na pracovní poradě u Krajského soudu v Brně se očekává v dané kárné věci na výklad kárného soudu ohledně jeho náhledů do ISAS. Kárně obviněný uvedl, že se tedy zdá, že má být prostředkem k zaujetí výkladu na základě podaného kárného návrhu, který mechanicky odkazuje na tzv. sjetinu jeho náhledů do ISAS, aniž by původní kárná návrhovatka či současný kárný návrhovatel prokázali, že tyto náhledy učinil v rozporu s právní úpravou a ve snaze získat informace pro soukromé použití. Podle kárně obviněného však kárný návrhovatel nerespektuje dosavadní kárnou judikaturu, dle které soudci nemají povinnost vést si přehled o jednotlivých přístupech do databází a prokazovat oprávněnost takového jednání, ale naopak, je to kárný návrhovatel, kdo musí prokázat, že šlo o přístupy ve smyslu citované judikatury neoprávněné (rozhodnutí kárného soudu ze dne 5.11.2020, sp. zn. 13 Kss 2/2020).

V rámci závěrečného návrhu pak kárně obviněný uvedl, že z výše uvedeného plyne, že kárný návrh je nedůvodný, protože všechny náhledy do ISAS výhradně realizoval v souvislosti s výkonem své soudcovské funkce a nikdy by si nedovolil

zneužívat informace z ISAS pro soukromé účely. Zdůraznil, že je celoživotně odpůrcem jakýchkoliv projevů klientelismu, korupce, protiprávního jednání, avšak na straně druhé často chce podněcovat k diskusi ohledně témat, jež se týkají problémů justice. Domnívá se totiž, že i soudce má právo kritizovat poměry v justici, pakliže má zájem popisovat určité aktuální poměry, hledat určitá řešení či kritizovat určité panující poměry, které mohou být vnímány jako problémové. Navrhl tedy, aby kárný senát jej kárné žaloby zprostil...

13. Z protokolu o tomto ústním jednání plyne, že především zástupkyně kárného navrhovatele označila za nesporné skutečnosti, že došlo k přístupům, které jsou označeny v kárném návrhu, tedy všechny jednotlivé vstupy tak, jak jsou označeny jednotlivými měsíci a daty.

14. Kárně obviněný uvedl ústy svého obhájce, že za nesporné skutečnosti pokládá to, že jím bylo nahlíženo do systému ISAS, tak, jak je specifikováno příslušnými měsíci a daty.

15. Kárně obviněný poté po příslušném poučení uvedl, že se cítí nevinný, tudíž nehodlá uzavřít dohodu o vině a kárném opatření. Nad rámec výše uvedeného vyjádření pak uvedl, že za nesporné skutečnosti označuje i důvody, pro které nahlížel do informačního systému ve vztahu k jednotlivým spisovým značkám.

16. Již na tomto místě svého rozhodnutí tedy konstatuje kárný soud, že v rozsahu, v jakém zástupce kárného navrhovatele i kárně obviněný označili skutečnosti za nesporné, dokazování neprováděl.

17. V rámci ústního jednání před kárným soudem byl především kárně obviněný vyslechnut. Tento především odkázal na svoje stanovisko, které zaslal kárnému soudu. Uvedl, že nevěděl, že ministryně spravedlnosti si nechala zadat od servisní společnosti výčet jeho náhledů, který mu ani nebyl dán k dispozici, aby se k němu vyjádřil. Poukázal na to, že do skutku byly pojaty i náhledy věcí, které sice nebyly v soudním oddělení 6 C Okresního soudu ve Vyškově, ale v jiných věcech, které mu ovšem byly podle rozvrhu práce přiděleny. Je mu tedy přičítáno k tíži něco, co mu bylo rozvrhem práce přiděleno. To samo o sobě vypovídá o nedůslednosti kárné navrhovatelky. Pokud jde o vlastní náhledy do ISAS, pak především v intencích písemného vyjádření zdůraznil, že primárně nenahlížel z toho důvodu, aby kontroloval činnost místopředsedy Okresního soudu ve Vyškově JUDr. Vylama. Nicméně pojal podezření, že jeho asistentka nevykonává činnost tak, jak jí dával příkazy. Zopakoval, že začal nahlížet do systému ISAS proto, aby si ověřil, kdy pracuje sdílená asistentka pro něj a kdy pro JUDr. Vylama. Zdůraznil, že náhledy nečinil proto, aby kontroloval činnost místopředsedy soudu, ale proto, aby kontroloval činnost své asistentky, a to jako vedoucí soudního minitýmu. Zdůraznil, že zásahovou žalobu sepsal poté, co došlo ke zrušení jeho minitýmu. Vyslovil nesouhlas s názorem kárného navrhovatele, že v zásahové žalobě uvedl informace nebo data plynoucí z ISAS. Akcentoval, že v zásahové žalobě je obecná fráze, že podle jeho zjištění v podstatě místopředseda de facto nic nevypracovával, protože mu to všechno vypracovávala jejich sdílená asistentka. V této souvislosti upozornil na to, že judikaturou Nejvyššího správního soudu bylo vyřešeno, že jediným procesním prostředkem soudce, jímž může brojit proti rozvrhu práce, je právě tzv. zásahová žaloba podle § 82 s.ř.s. Podle jeho mínění, soudce, který je připraven brojit proti změně rozvrhu práce, jež se dotýká jeho soudního oddělení, má profesní zájem a legitimní důvod nahlížet do ISAS a získávat informace, protože jinak by nebyl schopen zásahovou žalobu zformulovat. V souvislosti se zásahovou žalobou zdůraznil, že to nebyla žaloba soukromá, podaná osobou Pavel Vrchá, ale podaná soudcem Okresního soudu ve Vyškově Pavlem Vrchou. Žaloba byla podávána proti předsedkyni okresního soudu. Podle jeho mínění tedy nezneužil žádné informace pro případné vedení soukromoprávního sporu s JUDr. Vylamem nebo s někým jiným. V intencích písemného vyjádření zopakoval, že když

sdělil místopředsedovi soudu, že nahlížel do soudního oddělení 10 C, tak mu tyto náhledy místopředseda nevytkl. Poukázal i na další judikurní rozhodnutí, tentokrát kárného odvolacího soudu, z nichž vyplývá, že soudce z profesních důvodů může nahlížet i do věcí svých kolegů. Akcentoval, že i ISAS je softwarová pomůcka, mající vést k zefektivnění práce nejen soudců, ale všech pracovníků soudu. Zdůraznil, že po dobu 20 let pracoval jako soudce odvolacího soudu, a když přešel na prvoinstanční agendu, tak se snažil získat informace a zkušenosti, když se snažil efektivně vyřizovat své věci, které mu byly přiděleny.

K dotazu

předsedy kárného senátu uvedl, že jím podaná ústavní stížnost proti výše zmíněným rozhodnutím obecných soudů, týkajících se jím podané kárné žaloby, byla Ústavním soudem odmítnuta. Zopakoval, že kárný návrh je účelově podaný, neboť si dovolil kritizovat, když ředitelka odboru dohledu nereflektovala návrh na změnu, kterou vypracoval JUDr. Vylam. Podle jeho mínění neexistuje žádné judikurní rozhodnutí, které by stálo na stanovisku, že soudce může nahlížet jen ve svých věcech. Opakovaně akcentoval, že při náhledech neopustil legitimní profesní zájem, neboť byl vedoucí soudního minitymu a kontroloval jeho člena.

18. Zástupkyně kárného navrhovatele v rámci ústního jednání před kárným soudem uvedla, že kárně obviněnému je vytýkáno, že prováděl mimořádně velké množství lustrací v dokumentech a spisech jiných soudních senátů, tedy ve spisech, které mu nebyly přiděleny. Těchto spisů bylo kolem 200 a dokumentů více než 400. V této souvislosti odkázala na skutek vymezený v kárném návrhu. Uvedla, že tehdejší ministryně spravedlnosti se o situaci, týkající se kárně obviněného, poprvé dozvěděla z podnětu tehdejšího pověřeného předsedy soudu JUDr. Vylama, který ve svém podnětu vytýkal kárně obviněnému, že publikoval na svých webových stránkách článek, v němž kritizoval poměry na soudu, týkající se zejména problematiky rozvrhu práce. Zmíněný podnět se týkal pochybností tehdejšího pověřeného předsedy soudu o tom, zda je publikace v článku v souladu s principy a pravidly pro výkon soudcovské profese. O neoprávněných lustracích se tento podnět nezmiňoval. Teprve v průběhu šetření podnětu vzniklo podezření, že kárně obviněný provádí lustrace v informačním systému ISAS. Žaloba kárně obviněného proti tehdejšímu vedení soudu, která byla k podnětu přiložena, podle názoru ministerstva obsahovala informace, u kterých nebylo zřejmé, jak je mohl kárně obviněný získat. Na základě toho bylo pojato podezření, že kárně obviněný provádí lustrace v soudním informačním systému ISAS. Proto byla oslovena společnost CCA, která tento systém spravuje se žádostí o provedení auditu přístupu kárně obviněného do systému v rozhodném období, který je vymezen v kárné žalobě. V souvislosti se zprávou společnosti CCA uvedla zástupkyně kárného navrhovatele, že byly vyřazeny ty případy, u nichž existovaly indicie, že kárně obviněný mohl mít oprávněný důvod do těchto dokumentů nahlížet, zejména vzhledem k souvislosti k účastníkům řízení. Tyto přístupy kárnou žalobou nejsou napadeny.

Zástupkyně kárného navrhovatele akcentovala, že když byl kárně obviněný následně osloven se žádostí o vysvětlení, proč přistupoval do dokumentů ve spisech, které mu nebyly přiděleny k rozhodování, uvedl, že prostřednictvím těchto přístupů kontroloval práci tehdejšího pověřeného předsedy soudu, zejména asistentky, kterou s ním sdílel. Měl za to, že přístupy do systému jsou nezbytné ke kontrole práce této asistentky. Podle zástupkyně kárného navrhovatele však kárně obviněný není soudním funkcionářem, ani zaměstnavatelem jak pověřeného předsedy soudu, tak jeho asistentky, a nemá tedy žádné oprávnění k tomu, aby kontroloval, co konkrétně asistentka ve spisech jiného soudního oddělení prováděla. Teprve až po podání kárné žaloby začal kárně obviněný argumentovat tím, že do dokumentů některých spisových značek nahlížel z jiných oprávněných důvodů. Zástupkyně kárného navrhovatele poukázala na drtivý přesah těch spisových značek, u nichž

oprávněné důvody netvrdí ani kárně obviněný. Pokud se týče kárně obviněným tvrzených studijních důvodů, pak zástupkyně kárného navrhovatele uvedla, že to ponechává na posouzení kárnému soudu. Akcentovala však, že tuto argumentaci pokládá za účelovou, neboť byla uplatněna až v průběhu kárného řízení a neodpovídá typově nahlíženým dokumentům. Upozornila na to, že drtivá většina dokumentů, do kterých kárně obviněný přistupoval, nepředstavuje rozhodnutí, ani jiné dokumenty, z nichž by bylo možno čerpat judikатурní poznatky pro rozhodovací činnost soudce. Jedná se převážně o dokumenty administrativní povahy, v převážné míře dokonce o použití toliko různých vzorů soudních písemností, například výzvy k zaplacení soudního poplatku či jiných obdobných administrativních dokumentů. Rozhodnutí jsou mezi nahlíženými dokumenty zastoupena pouze v řádu jednotek. Studijní potenciál je tedy dle názoru kárného navrhovatele významně omezen.

V této souvislosti upozornila zástupkyně kárného navrhovatele na to, že zmíněné dokumenty obsahují velké množství osobních údajů účastníků. Podle jejího mínění, pokud by kárně obviněný nahlížel do spisů jiných senátů výlučně ze studijních důvodů, pak by tak činil primárně prostřednictvím rozhodnutí, nikoli prostřednictvím administrativních dokumentů, které typicky vyhotovuje asistent či vyšší soudní úředník, a nikoli soudce. Stejně tak poukázala na to, že ve svých vyjádřeních označil kárně obviněný jako studijní materiál pouze malé množství spisů. Drtivá většina přístupů zůstává bez jakéhokoliv relevantního vysvětlení. Podle jejího názoru z ničeho nevyplývá existence důležitého důvodu, který by kárně obviněného opravňoval k nahlížení do konkrétních dokumentů v soudních spisech, obzvláště takového rozsahu a počtu jako v nynějším případě. Podle zástupkyně kárného navrhovatele oproti případům, které byly dříve projednávány kárnými soudy a týkaly se neoprávněných lustrací, se daný případ odlišuje především svým mimořádným rozsahem. Zatímco v minulosti šlo zpravidla o jednotky spisů a významnou roli hrálo především následné nakládání se zjištěnými informacemi, v nyní projednávané věci přistupoval kárně obviněný ke stovkám dokumentů ve stovkách spisů, které mu nebyly přiděleny. Uváděné důvody přitom zůstávají postaveny primárně na tvrzení, že chtěl kontrolovat práci sdílené asistentky a pověřeného předsedy soudu, případně tvrzených studijních důvodů, které jsou ovšem podle názoru zástupkyně kárného navrhovatele účelové. Podle jejího názoru je zjevné, že informace získané prostřednictvím přístupu využíval kárně obviněný především k vedení sporu s vedením soudu a případně i k činností v rámci trestního řízení, jak je patrné ze spisu kárného soudu. Takové přístupy do dokumentů jsou ze strany kárného navrhovatele pokládány za zneužití počítačového systému soudu, realizované v rozporu se zákonem a interními předpisy, které byly v kárném návrhu podrobně vymezeny. V konečném důsledku byl tímto jednáním porušen i zákon o soudech a soudcích. Zástupkyně kárného navrhovatele uvedla, že ze všech výše uvedených důvodů se jedná o závažné pochybení, které bylo spácháno v přímém úmyslu. Pokud jde o návrh kárného opatření, pak zástupkyně kárného navrhovatele v intencích písemně podaného kárného návrhu navrhla, aby kárně obviněnému bylo uloženo opatření, spočívající ve snížení platu o 30 % na dobu jednoho roku.

19. K dotazu předsedy kárného senátu pak zástupkyně kárného navrhovatele uvedla, že přístupy, které byly ze strany kárného navrhovatele pokládány za oprávněné, byly vyřazeny již z kárného návrhu a nebyly vůbec žalovány. V daném ohledu již kárná žaloba neobsahuje přístupy z těch auditních logů, které v té době kárná navrhovatelka nepovažovala za problém. Podle zástupkyně kárného navrhovatele tedy všechny přístupy, uvedené ve skutku, jsou pokládány za neoprávněné.

20. Kárný soud provedl k důkazu listiny, které jsou obsahem spisového materiálu...

26. Pokud jde o vlastní hodnocení dané věci ze strany kárného soudu, pak je třeba především říci, že kárný soud byl konfrontován s námitkou ze strany kárně obviněného stran toho, že kárný návrh byl podán opožděně.

27. S touto námitkou se však kárný soud ztotožnit nemohl.

28. Jak vyplývá z již zmiňovaného přípisu, který byl JUDr. Mgr. Alešem Vylamem (jež byl v té době pověřen zastupováním předsedy Okresního soudu ve Vyškově), zaslán jednak k rukám tehdejší ministryně spravedlnosti Evy Decroix a jednak k rukám předsedy Nejvyššího soudu JUDr. Petra Angyalossyho, Ph.D., JUDr. Mgr. Vylam v něm, kromě jiného, dal k posouzení, zda prezentování soukromých webových stránek soudce Okresního soudu ve Vyškově JUDr. Pavla Vrchy, MBA, „*vrcha.webnone.cz*“ není v rozporu s povinnostmi soudce dle § 87 odst. 1 zák. č. 6/2002 Sb. Obsahem tohoto přípisu je odkaz na článek, který byl publikován na výše zmíněných webových stránkách JUDr. Pavla Vrchy, MBA, přičemž součástí tohoto článku byla i tzv. „zásahová žaloba“, v níž dle sdělení JUDr. Mgr. Vylama byly sice zatmaveny údaje, které požívají ochrany zákonem č. 110/2019 Sb., nicméně k tomuto zatmavení došlo dle názoru JUDr. Mgr. Vylama pouze „na oko“. V tomto přípisu jsou pak uvedeny konkrétní příklady tohoto postupu. Jak pak vyplynulo z vyjádření zástupkyně kárného navrhovatele, zmíněný podnět byl impulsem k tomu, aby Ministerstvo spravedlnosti vedené tehdejší ministryní Evou Decroix, která byla v této věci kárnou navrhovatelkou, začalo provádět šetření, jehož výsledkem bylo zjištění, že dle závěru Ministerstva spravedlnosti ČR měl kárně obviněný neoprávněně nahlížet do informačního systému (ISAS) Okresního soudu ve Vyškově. V daných souvislostech argumentoval kárně obviněný ústy svého obhájce tím, že JUDr. Mgr. Aleš Vylam, pověřený zastupováním předsedy Okresního soudu ve Vyškově, měl informace o jednání kárně obviněného, jež by mohlo vykazovat parametry kárného provinění, již nejméně ke dni podání tohoto podnětu s tím, že kárně obviněný také citoval formulaci v kárném návrhu, z níž vyplývá, že sama kárná navrhovatelka uvedla, že se o vytýkané činnosti kárně obviněného poprvé dozvěděla z informací obsažených v podnětu JUDr. Mgr. Aleše Vylama ze dne 24.6.2025. Podle argumentace kárně obviněného byl zmíněný podnět doručen ministryni spravedlnosti před koncem šestiměsíční subjektivní lhůty pro předsedkyni, respektive zastupujícího místopředsedu Okresního soudu ve Vyškově, nicméně tato lhůta kárnému žalobci pro nepodání kárného návrhu propadla.

29. V této souvislosti kárný soud konstatuje, že z dalších listin, které jím byly, jak bylo výše rozebráno, provedeny k důkazu, vyplynulo, že Mgr. Zdeňka Kalová, bývalá předsedkyně Okresního soudu ve Vyškově, se vzdala funkce předsedkyně Okresního soudu ve Vyškově podáním doručeným ministru spravedlnosti dne 19.3.2025 a tímto dnem jí zanikla funkce předsedkyně tohoto soudu (č. l. 290).

30. Z přípisu předsedy Krajského soudu v Brně JUDr. Milana Čechotky ze dne 24.3.2025, Sprp 73/2025 (č. l. 291), pak vyplynulo, že JUDr. Mgr. Aleš Vylam byl předsedou Krajského soudu v Brně pověřen zastupováním předsedy Okresního soudu ve Vyškově s účinností od 25.3.2025 – 31.8.2025, a to v plném rozsahu činností vymezených rozvrhem práce Okresního soudu ve Vyškově a výkonem státní správy ve smyslu § 127 zákona č. 6/2002 Sb. o soudech a soudcích.

31. Konečně z listiny zažurnalizované na č. l. 292 spisového materiálu vyplývá, že JUDr. Dita Coufalová byla ministryní spravedlnosti České republiky Evou Decroix jmenována předsedkyní Okresního soudu ve Vyškově s účinností od 1.8.2025.

32. Z obsahu těchto listin činí kárný soud skutkový závěr v tom smyslu, že v době, kdy byl

ministerstvu spravedlnosti doručen výše zmiňovaný podnět JUDr. Mgr. Aleše Vylama, byl jmenovaný pověřen zastupováním předsedy Okresního soudu ve Vyškově. JUDr. Dita Coufalová se pak stala předsedkyní tohoto soudu ke dni 1.8.2025.

33. K argumentaci kárně obviněného, že JUDr. Mgr. Aleš Vylam, který byl, jak již bylo výše opakovaně uváděno, pověřen zastupováním předsedy Okresního soudu ve Vyškově, byl aktivně legitimován k podání kárné žaloby (*zjevně je míněno návrhu na zahájení kárného řízení – poznámka kárného soudu*), přičemž v jeho případě marně uplynula šestiměsíční subjektivní lhůta k podání návrhu na zahájení kárného řízení, je třeba uvést, že tato argumentace se míjí s recentní judikaturou, která danou problematiku řeší. Konkrétně kárný soud odkazuje v daných souvislostech na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29.4.2021, sp. zn. 7 As 1/2020. V něm vyjádřil Nejvyšší správní soud názor, že osoba, která je toliko pověřena výkonem funkce předsedy okresního soudu, nemůže být kárným navrhovatelem ve smyslu § 8 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb. Nejvyšší správní soud na podporu tohoto názoru uvedl, že gramatický výklad § 8 odst. 2 zákona o kárném řízení svědčí tomu, že pověřená předsedkyně okresního soudu není ani jednou z osob uvedených v taxativním výčtu daného ustanovení. Stejně tak Nejvyšší správní soud odkázal na výklad historický, když v daném smyslu argumentoval důvodovou zprávou k zákonu o kárném řízení, která k § 8 uváděla „*kárné řízení bude možno zahájit pouze na návrh oprávněných subjektů*“.

Podle názoru Nejvyššího správního soudu tedy zákonodárce zamýšlel, aby návrh na zahájení řízení mohl podat pouze zákonem jasně vymezený okruh navrhovatelů. Konečně závěr, že by kárným navrhovatelem mohla být pověřená předsedkyně soudu, je dle Nejvyššího správního soudu i v rozporu s výkladem teleologickým. V taxativnosti výčtu osob, oprávněných podat kárný návrh, lze totiž spatřovat cíl zákonodárce, aby byl jasně dán okruh osob, které mohou kárné řízení iniciovat. V citovaném rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp. zn. 7 As 1/2020 se posledně zmíněný soud vyjádřil i ke skutečnosti, že tentýž soud, v postavení kárného soudu, ve věci vedené pod sp. zn. 16 Kss 4/2016 věcně projednal návrh na zahájení kárného řízení podaný JUDr. H. jako pověřenou předsedkyni okresního soudu. V rozhodnutí 7 As 1/2020 je však uvedeno, že v této věci rozhodující senát není formálně vázán dřívějším rozhodnutím kárného senátu a může rozhodné právní otázky posoudit odlišně. Navíc senát Nejvyššího správního soudu, rozhodující ve věci 7 As 1/2020, poukázal na to, že ve věci sp. zn. 16 Kss 4/2016 se kárný senát otázcí, zda v případě JUDr. H. jde o oprávněnou navrhovatelku, výslovně nevěnoval, když žádný z účastníků tuto souvislost nepředložil jako hledisko případné zákonnosti návrhu na vydání kárného opatření. Senát rozhodující věci sp. zn. 7 As 1/2020 naopak za relevantní pokládal rozhodnutí kárného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18.12.2019, č. j. 12 Kss 6/2019-110, v němž kárný soud dospěl k závěru, že navrhovatel, který byl pověřen v plném rozsahu činnosti výkonem funkce okresního státního zástupce okresního státního zastupitelství není navrhovatelem, který je oprávněn podat návrh na zahájení kárného řízení o kárné odpovědnosti státního zástupce podle § 8 odst. 5 zákona o kárném řízení. Nejvyšší správní soud v rozhodnutí 7 As 1/2020 v dané souvislosti uvedl, že byť ve věci sp. zn. 12 Kss 6/2019, nebyla posuzována situace v případě soudů, neshledal dostatek relevantních argumentů pro nepřenositelnost vysloveného právního názoru i na postavení pověřeného předsedy okresního soudu.

34. Pokud budou výše uvedená judikturní východiska vztažena na kárné řízení vedené proti JUDr. Pavlu Vrchovi, MBA, potom podle mínění kárného soudu v této věci rozhodujícího je zjevné, že v době, kdy se tehdejší ministryně spravedlnosti (jakožto osoba, nadaná pravomocí podat návrh na kárné řízení) dověděla o jednání, které by mohlo naplňovat parametry kárného provinění ze strany JUDr. Pavla Vrchy, MBA, nebyl Okresní soud ve Vyškově obsazen osobou,

kteřá by v duchu výše vysloveného právního závěru Nejvyššího správního soudu disponovala aktivní legitimací k podání návrhu na zahájení kárného řízení. V kritické době totiž nebyl jmenován „řádný“ předseda či předsedkyně Okresního soudu ve Vyškově. Jak již bylo výše opakovaně zmíněno, zastupováním předsedy Okresního soudu ve Vyškově byl pověřen JUDr. Mgr. Aleš Vylam. Ten však, s ohledem na výše prezentované judikatorní závěry Nejvyššího správního soudu, nebyl nadán aktivní legitimací k podání návrhu na zahájení kárného řízení vůči JUDr. Vrchovi, MBA. Je také nutno mít na paměti, jak to koneckonců vyplývá i ze zmiňovaného přípisu JUDr. Mgr. Vylama adresovaného Ministerstvu spravedlnosti, že v něm posledně jmenovaný jako jednání, které by mohlo naplňovat parametry kárného provinění spáchaného JUDr. Vrchou, MBA, neuváděl případné neoprávněné náhledy jmenovaného do systému ISAS Okresního soudu ve Vyškově. Naopak za takové jednání označoval publikaci tzv. zásahové žaloby s nedostatečně anonymizovanými osobními údaji na webových stránkách JUDr. Vrchy, MBA. Z obsahu spisového materiálu pak vyplývá, že kárná navrhovatelka spatřovala kárné provinění na straně JUDr. Vrchy, MBA, v jednání jiném, konkrétně v oněch, podle jejího názoru neoprávněných, náhledech do systému ISAS Okresního soudu ve Vyškově. O těch se pak, jak zřetelně vyplývá z obsahu spisového materiálu, dozvěděla až dne 2.10.2025, kdy obdržela první zprávu od společnosti CCA Group a. s., která byla správcem informačního systému Okresního soudu ve Vyškově. S ohledem na to kárný senát akceptuje argumentaci původní kárné navrhovatelky, že šestiměsíční subjektivní lhůta pro podání návrhu na zahájení kárného řízení (na základě zákona č. 7/2002 Sb. ve znění účinném do 31.12.2025) počala běžet až dne 2.10.2025. Pokud pak byl návrh na zahájení kárného řízení podán dne 25.11.2025, pak zmiňovaná šestiměsíční lhůta byla respektována.

Kárný soud v této souvislosti zdůrazňuje, že při respektování judikatorních závěrů, ventilovaných ve shora naznačených rozhodnutích Nejvyššího správního soudu, nebyl JUDr. Mgr. Aleš Vylam v pozici zastupujícího předsedy Okresního soudu ve Vyškově ke dni 24.6.2025, kdy zaslal onen opakovaně zmiňovaný podnět Ministerstvu spravedlnosti ČR, nadán aktivní legitimací k podání návrhu na zahájení kárného řízení. Ze všech shora naznačených důvodů má tedy kárný soud za to, že kárný návrh byl podán včas.

35. Pro samou úplnost ještě kárný soud cítí povinnost konstatovat, že pochopitelně nepřehlédl, že v mezidobí mezi podáním kárného návrhu a rozhodováním o něm došlo ke změně v osobě kárného navrhovatele. Podle názoru kárného soudu, pokud zákonodárce spojuje s aktivní legitimací pro podání kárného návrhu osobu ministra spravedlnosti, a nikoliv ministerstvo spravedlnosti jako instituci, bylo nutno zjistit, zda i poté, co původní kárná navrhovatelka přestala vykonávat funkci ministryně spravedlnosti, je i nadále na podání kárného návrhu trváno. Proto kárný soud učinil dotaz u JUDr. Jeronýma Tejce, ministra spravedlnosti České republiky, zda je na návrhu na zahájení kárného řízení vůči JUDr. Pavlu Vrchovi, MBA, i nadále trváno. Jak vyplývá z přípisu JUDr. Tejce ze dne 14.1.2026 (č. l. 217) jmenovaný sdělil, že na výše uvedeném kárném návrhu trvá i nadále.

36. Kárný soud tedy konstatuje, že podle jeho mínění, opřené o shora rozvedenou argumentaci, nic nebránilo tomu, aby návrh na zahájení kárného řízení podaný proti kárně obviněnému JUDr. Pavlu Vrchovi, MBA, byl meritorně projednán.

37. Pokud jde o skutková zjištění kárného soudu, pak je třeba, pokud jde o stanovisko kárně obviněného, odkázat na výše uvedené pasáže tohoto rozhodnutí, v nichž kárný soud zrekapituloval stanovisko kárně obviněného, ventilované at' již v jeho písemných vyjádřeních k podanému návrhu na zahájení kárného řízení, či prezentované v rámci ústního jednání před kárným soudem. Stanovisko kárně obviněného k návrhu na zahájení kárného řízení lze

shrnout do konstatování, že se žádného jednání, které by splňovalo parametry kárného provinění, nedopustil, když, stručně řečeno, pokud jde o jemu vytýkané náhledy do informačního systému Okresního soudu ve Vyškově (ISAS) argumentoval tím, že převážná část náhledů byla motivována jeho snahou o kontrolu práce tzv. sdílené asistentky. Další část náhledů byla motivována studijními či pracovními důvody, když kárně obviněný poukázal na to, že po dvacetileté praxi soudce odvolacího či dovolacího soudu poté, co byl přeložen k soudu prvního stupně, chtěl získat co největší sumu informací, které by využil při své činnosti soudce soudu prvního stupně. Konečně argumentoval tím, že některé náhledy byly motivovány snahou pomoci jeho kolegyni, soudkyni Okresního soudu ve Vyškově, či jeho manželce, rovněž soudkyni tohoto soudu, při řešení věcí, které byly oběma přiděleny k vyřízení.

38. Pokud se týče vlastní realizace náhledů kárně obviněného do dokumentů ve věcech příslušných spisových značek v měsících říjen až prosinec roku 2024, tak jak jsou tyto náhledy taxativně vymezeny na stranách 3 – 24 výrokové části návrhu na zahájení kárného řízení, je třeba pouze zopakovat, že fakt, že ke zmínovaným náhledům došlo, je nutno mít za nepochybně prokázaný, když právě tuto skutečnost označili jak zástupkyně kárného navrhovatele, tak i kárně obviněný, za nespornou. S ohledem na tento postoj zástupkyně kárného navrhovatele a kárně obviněného kárný soud v tomto směru dokazování neprováděl (§ 25 odst. 1 zák. č. 7/2002 Sb., § 206d tr. ř.). Stejně tak nebylo prováděno dokazování k důvodům, pro něž docházelo ke zmíněným náhledům, neboť i tuto skutečnost označil kárně obviněný za nespornou.

39. Pokud jde o listinné důkazy, jimiž bylo realizováno dokazování před kárným soudem, kárný soud konstatuje, že pro jeho rozhodnutí o podaném návrhu na kárné řízení mají význam fakticky toliko některé z nich...

50. Pokud jde o vlastní hodnocení dané věci ze strany kárného soudu, pak je třeba především znovu zdůraznit, že zůstalo mimo jakoukoliv pochybnost, že JUDr. Pavel Vrchla, MBA, jakožto kárně obviněný, v termínech specifikovaných ve výrokové části návrhu na zahájení kárného řízení (strana 3 – 24) nahlížel do informačního systému Okresního soudu ve Vyškově (ISAS). Již na tomto místě svého rozhodnutí kárný soud zdůrazňuje, že **z popisu jednání kárně obviněného ve výroku návrhu na zahájení kárného řízení nevyplývá, že by informace, které nahlížením do informačního systému Okresního soudu ve Vyškově získal, zneužil ke svým soukromým účelům, či k účelům jiným, které by bylo možno označit jako rozporné s povinnostmi soudce tak, jak jsou vymezeny, zejména v ustanovení § 80 odst. 1, odst. 2 písm. b) odst. 5 písm. a), odst. 6 zák. č. 6/2002. Sb., o soudech a soudcích, přísedících a státní správě soudů (zákon o soudech a soudcích).** Kárný soud v této souvislosti zdůrazňuje, že ani původní kárná navrhovatelka v popisu skutku žádné takové jednání kárně obviněnému za vinu neklade.

Jak totiž vyplývá ze strany 2) návrhu na zahájení kárného řízení, **kárná navrhovatelka pouze deklaruje**, že kárně obviněný úmyslně, v rozporu s povinnostmi soudce vykonávat svědomitě svou funkci a vyvarovat se při jejím výkonu všeho, co by mohlo narušit důstojnost soudcovské funkce nebo ohrozit důvěru v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudu či zavdat příčinu ke snížení důvěry v soudnictví, s odkazem na § 80 odst. 1, odst. 2 písm. b) zák. č. 6/2002 Sb., popsala, které právní předpisy měl svým jednáním, porušit, když ovšem, pokud jde o způsob tohoto porušení, výslovně pouze uvedla, že v období od 5.10.2024 do 25.12.2024 vstupoval ze svého uživatelského účtu, za využití svých přihlašovacích údajů, do dokumentů spisů Okresního soudu ve Vyškově v elektronickém informačním systému pro okresní soudy (ISAS), v němž bez souvislosti s jím vyřizovanou



agendou a relevantního zákonného důvodu vyhledával informace ve věcech 201 zjištěných spisových značek, přičemž si byl vědom, že takto nečiní v rámci plnění svých povinností vyplývajících mu z výkonu funkce soudce.

Další část výroku návrhu na zahájení kárného řízení

pak tvoří taxativní výčet jednotlivých náhledů, realizovaných kárně obviněným do zmíněného systému ISAS Okresního soudu ve Vyškově v období měsíců říjen až prosinec 2024. Z takto specifikovaného popisu skutku je dle kárného soudu zjevné, že **ani kárná navrhovatelka nevytýká kárně obviněnému, že by jakýmkoliv způsobem využil či dokonce zneužil informace, které získal při jednotlivých, ve výroku návrhu na zahájení kárného řízení popsanych, náhledech do systému ISAS Okresního soudu ve Vyškově.** V této souvislosti kárný soud konstatuje, že samozřejmě nepřehlédl, že v některých pasážích odůvodnění návrhu na zahájení kárného řízení kárná navrhovatelka uvedla, že kárně obviněný zneužil informace, které získal zmiňovanými náhledy do systému ISAS Okresního soudu ve Vyškově při koncepci své zásahové žaloby, případně, že díky těmto náhledům získal neoprávněně sumu osobních údajů osob, jež v příslušných věcech vedených u Okresního soudu ve Vyškově figurují. V daných souvislostech musí ovšem kárný soud odkázat na to, že v ustanovení § 25 odst. 1 zák.

č. 7/2002 Sb., zákonodárce deklaruje „...*nestanoví-li tento zákon nebo nerypřívá-li z povahy věci něco jiného, v kárném řízení se přiměřeně použijí ustanovení trestního řádu*“. Podle mínění kárného soudu je třeba posledně zmíněné ustanovení aplikovat i na problematiku popisu skutku v návrhu na zahájení kárného řízení, a to s přihlédnutím k právní úpravě, vymezené v ustanovení § 220 odst. 1 tr. ř. V něm zákonodárce deklaruje, že „*soud může rozhodovat jen o skutku, který je uveden v žalobním návrhu*“. V tomto ustanovení je promítnuta tzv. obžalovací zásada (§ 2 odst. 8 tr. ř.), jejíž podstatou je rozdělení procesních funkcí mezi obžalobou, obhajobou a soudem. Je třeba ještě zmínit že trestní stíhání před soudem je možné jen na podkladě obžaloby, kterou podává a před soudem zastupuje státní zástupce (§ 180 odst. 1 tr. ř.). Analogií obžaloby v trestním řízení je zcela nepochybně návrh na zahájení kárného řízení v řízení o kárné odpovědnosti soudců, státních zástupců, případně exekutorů. Kárný navrhovatel v kárném řízení vystupuje v postavení, které je analogické s postavením státního zástupce v trestním řízení. Je pak na kárném navrhovateli (podobně jako na státním zástupci), aby adekvátním způsobem vymezil podstatu skutku tak, aby ve výrokové části kárného návrhu specifikovaný skutek obsahoval natolik relevantní skutečnosti, pro které je možno takto popsany skutek právně kvalifikovat jako kárné provinění ve smyslu § 87 odst. 1 zák. č. 6/2002 Sb. o soudech a soudcích. Podle přesvědčení kárného soudu nicméně žádné takové skutečnosti v popisu skutku tak, jak je součástí návrhu na zahájení kárného řízení proti kárně obviněnému JUDr. Pavlu Vrchovi, MBA, dohledat nelze. Jak již bylo výše zmíněno, **popis jednání, které je JUDr. Vrchovi, MBA, kladeno za vinu, neobsahuje ničeho, z čeho by bylo možno dovodit, že posledně jmenovaný měl informacemi, které získal při náhledech do informačního systému Okresního soudu ve Vyškově (ISAS) disponovat způsobem, který by bylo možno označit za zneužití nebo alespoň za využití k soukromým účelům, či k jakýmkoli účelům, které by vykazovaly parametry kárného provinění dle § 87 odst. 1 zák. č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích.**

Pokud takové skutečnosti prezentuje kárná navrhovatelka v odůvodnění návrhu na zahájení kárného řízení (zneužití získaných informací při koncepci kárné žaloby, případně neoprávněné získání osobních údajů účastníků řízení, vedených Okresním soudem ve Vyškově), je tato okolnost dle mínění kárného soudu irelevantní, neboť kárný soud nemůže rozšířit popis skutku nad rámec popisu uvedeného ve výrokové části návrhu na zahájení kárného řízení. Takovým postupem by došlo k porušení zásady totožnosti skutku. Kárný soud by totiž nad rámec popisu skutku v návrhu na zahájení kárného řízení doplnil skutečnosti, kterými by byl vyjádřen škodlivý následek jednání kárně obviněného, které spočívalo v náhledech do systému ISAS Okresního soudu ve Vyškově. Takový škodlivý následek ovšem kárná navrhovatelka ve výrokové části

návrhu na zahájení kárného řízení netvrdí.

Kárná navrhovatelka v odůvodnění kárného návrhu, jak již bylo zmíněno výše, argumentuje především tím, že informace, které kárně obviněný získal jednotlivými náhledy do informačního systému Okresního soudu ve Vyškově, následně využil při koncepci své kárné žaloby. Kárný soud znovu zdůrazňuje, že i pokud by toto tvrzení bylo relevantní (když níže bude rozebráno, že podle názoru kárného soudu tomu tak není), nemohl by kárný soud, jak již výše zmínil, fakticky rozšířit popis skutku, uvedený ve výrokové části návrhu na zahájení kárného řízení. Kárný soud znovu zdůrazňuje, že případným zapracováním skutečností, tvrzených kárnou navrhovatelkou v odůvodnění návrhu na zahájení kárného řízení, do popisu skutku, by fakticky nově konstruoval škodlivý následek jednání kárně obviněného, a to nad rámec výroku kárného návrhu. Je třeba říci, že kárné řízení bylo proti kárně obviněnému zahájeno na základě skutku, který je popsán ve výrokové části návrhu na zahájení kárného řízení. Kárný soud není oprávněn popis skutku, mimo rámec, stanovený ustanovením § 220 odst. 1 tr. ř., rozšiřovat. Vtělení skutečností o případném využití či zneužití informací, získaných kárně obviněným při jím realizovaných náhledech do informačního systému ISAS Okresního soudu ve Vyškově, do výroku rozhodnutí kárného soudu, by znamenalo, že při takto rozšířeném popisu skutku by nešlo o shodu v podstatných okolnostech, zejména v následku, neboť, jak již bylo výše opakovaně zmíněno, v kárném návrhu není nikterak tvrzeno, že by jednání kárně obviněného, spočívající v náhledech do informačního systému Okresního soudu ve Vyškově, mělo mít jakýkoli škodlivý následek, zejména ten, jež je naznačen v odůvodnění návrhu na zahájení kárného řízení.

51. Pokud pak jde o problematiku toho, zda kárně obviněný využil informace získané náhledy do informačního systému ISAS Okresního soudu ve Vyškově při svém soudním sporu s tehdejší předsedkyní Okresního soudu ve Vyškově, potom podle mínění kárného soudu, opřeneho o shora citovaný obsah jak této žaloby, tak rozhodnutí Krajského soudu v Brně a Nejvyššího správního soudu, zmíněných výše, **nelze dospět k závěru, že by kárně obviněný při koncepci zásahové žaloby jakkoliv, a tím méně významně, využil či dokonce zneužil informace získané při náhledech do informačního systému ISAS Okresního soudu ve Vyškově.** Jak vyplývá z textu žaloby, i z rozhodnutí obou o této žalobě rozhodujících soudů, zásadní část argumentace uvedené v žalobě kárně obviněného, s níž se posléze vypořádal jak Krajský soud v Brně, tak Nejvyšší správní soud, se týká údajného nezákonného postupu vedení Okresního soudu ve Vyškově při přijetí příslušné změny rozvrhu práce posledně zmíněného soudu. Kárný soud hodnotí především obsah zásahové žaloby (neboť právě jejím obsahem argumentuje v odůvodnění návrhu na zahájení kárného řízení kárná navrhovatelka) tak, že z něj nevyplývají skutečnosti, dávající podklad pro závěr, že kárně obviněný při její koncepci využil či dokonce zneužil informací, získaných z informačního systému ISAS Okresního soudu ve Vyškově. V této souvislosti nelze pominout ani skutečnost, kterou poněkud paradoxně uvádí i sama kárná navrhovatelka v odůvodnění návrhu na zahájení kárného řízení, totiž, že JUDr. Mgr. Aleš Vylam, který byl v měsíci červnu roku 2025 pověřen zastupováním předsedy Okresního soudu ve Vyškově, se na Ministerstvo spravedlnosti České republiky obrátil s podnětem k posouzení, zda jednání JUDr. Pavla Vrchy, MBA, nenaplnuje parametry kárného provinění ve smyslu § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích. Za takové jednání nicméně pokládal JUDr. Mgr. Vylam nikoli případné neoprávněné náhledy JUDr. Pavla Vrchy, MBA, do informačního systému Okresního soudu ve Vyškově (ISAS), ale publikaci zásahové žaloby JUDr. Vrchy, MBA, na jeho blogu, aniž by přitom posledně jmenovaný dostatečně anonymizoval osobní údaje osob, jež v zásahové žalobě zmiňuje. Z odůvodnění kárného návrhu vyplývá, že až následně, poté, co ministerstvo spravedlnosti provedlo příslušné šetření, dospěla kárná navrhovatelka k závěru, že jednání, které naplňovalo parametry kárného provinění, bylo skutkově jednáním zcela jiným, konkrétně jednáním

spočívajícím v neoprávněných náhledech kárně obviněného do informačního systému Okresního soudu ve Vyškově (ISAS). **Je tedy zjevné, že ani sama kárná navrhovatelka nejméně ve výroku návrhu na zahájení kárného řízení neklade kárně obviněnému za vinu, že by informací, získaných náhledy do informačního systému Okresního soudu ve Vyškově (ISAS), zneužil při koncepci své tzv. zásahové žaloby.**

52. Pokud pak jde o argumentaci kárné navrhovatelky stran toho, že kárně obviněný díky náhledům do informačního systému Okresního soudu ve Vyškově získal nezanedbatelnou sumu osobních údajů osob, jež byly účastníky příslušných řízení, vedených u posledně zmiňovaného soudu, potom k této argumentaci lze uvést prakticky totéž, co bylo uvedeno k případnému zneužití těchto údajů při koncepci zásahové žaloby. Opětovně **ani z výroku návrhu na zahájení kárného řízení, ale ani z odůvodnění tohoto návrhu nevyplývá, jakým konkrétním způsobem měl případně kárně obviněný ony osobní údaje, jež měl údajně získat svými náhledy, využít či dokonce zneužít.** Navíc je třeba zdůraznit, že soudce je ze zákona tzv. úřední osobou, a jako takový je oprávněn se v rámci své služební činnosti seznamovat se i s osobními údaji účastníků. **Případné zneužití takto získaných údajů soudcem přitom nelze presumovat, ale musí být prokázáno. K tomu ovšem v případě kárně obviněného nedošlo.**

53. Z návrhu na zahájení kárného řízení také plyne, že kárně obviněnému je kladeno za vinu, že zmiňované náhledy realizoval v rozporu s povinnostmi soudce, a to bez souvislosti s jím vyřizovanou agendou.

54. V této otázce nicméně zaujal kárný soud rozdílné stanovisko. Podle jeho mínění **nelze spravedlivě vytýkat kárně obviněnému fakt, který nepokládá kárný soud za vyvrácený, totiž, že realizoval určitou (a podle názoru kárného senátu není nikterak rozhodující nakolik významnou) část náhledů do informačního systému ISAS Okresního soudu ve Vyškově s cílem provést jistou formu kontroly práce tzv. sdílené asistentky. I kárný soud akceptuje argumentaci kárně obviněného stran toho, že pokud náhodnou kontrolou v systému ISAS zjistil, že asistentka, v rozporu s dohodou mezi ním a JUDr. Mgr. Vylamem, realizuje úkony pro soudní oddělení posledně jmenovaného, ač v příslušných pracovních dnech měla realizovat úkony toliko pro soudní oddělení kárně obviněného, mohl, s cílem verifikace pracovního výkonu asistentky, učinit příslušné náhledy do systému ISAS Okresního soudu ve Vyškově. Tuto činnost vnímá kárný soud jako činnost pracovní.** Navíc znovu zdůrazňuje, že ani kárná navrhovatelka v kárném návrhu (ani ve výroku, ani v odůvodnění) netvrdí, že by údaje, týkající se pracovní činnosti, tzv. sdílené asistentky, kárně obviněný jakkoli zneužil. **Jako zneužití takto získaných informací nelze podle mínění kárného soudu vnímat fakt, že kárně obviněný se zjištěnými informacemi konfrontoval jak asistentku, tak JUDr. Mgr. Vylama, jakožto kolegu soudce, s nímž onu asistentku sdílel.** V daných souvislostech je třeba znovu zdůraznit, že ve výše opakovaně zmiňovaném přípisu, jímž se JUDr. Mgr. Vylam obrátil (kromě jiných) i na ministerstvo spravedlnosti s podnětem k posouzení, zda jednání JUDr. Vrchy, MBA, nevykazuje parametry kárného provinění, nepoukazuje na problematiku způsobu kontroly práce tzv. sdílené asistentky ze strany posledně jmenovaného. Je tedy možno uzavřít, že tuto část obhajoby kárně obviněného je třeba mít za nevyvrácenou, když žádný důkaz, svědčící o opaku, proveden nebyl.

55. Pokud jde o další náhledy do informačního systému ISAS Okresního soudu ve Vyškově ve věcech, které nebyly kárně obviněnému přiděleny, pak i v těchto případech shledává kárný soud důvody prezentované kárně obviněným, pro něž do tohoto informačního systému nahlížel, jako relevantní. Podle mínění kárného soudu minimálně mezi soudci není nikterak výjimečné, že právě za účelem rozšíření své odbornosti, ve snaze o co

nejkvalitnější rozhodování, ale nepochybně i s cílem jednoty soudního rozhodování, dochází ke zjišťování informací o tom, jak v obdobných věcech rozhodují jiní soudci. Na tomto postupu neshledává kárný soud ničeho problematického, tím méně rozporného se zákonem. Bylo by podle mínění kárného senátu poněkud absurdní, pokud by soudce neměl možnost zjišťovat, jakým způsobem ve skutkově či právně obdobných věcech rozhodli jeho kolegyně či kolegové.

Kárný soud musí i k těmto důvodům náhledů do informačního systému ISAS Okresního soudu ve Vyškově, jež prezentoval kárně obviněný, poukázat na to, že **v žádné části kárného návrhu není argumentováno tím, že by informace získané kárně obviněným z jím tvrzených studijních či pracovních účelů, jím byly jakkoli zneužity. V daných souvislostech akceptuje kárný soud argumentaci kárně obviněného stran toho, že na informační systém soudu, v daném případě ISAS, je nutno nahlížet primárně jako na určitou pomůcku, která má, kromě jiného, sloužit i k tomu, aby soudci příslušného soudu mohli zjišťovat informace o tom, jak ve věcech, které jsou at' již skutkově či právně obdobné, rozhodují ostatní soudci. Shodnou argumentaci lze podle mínění kárného soudu uplatnit, i pokud se týče tvrzení kárně obviněného stran toho, že do systému ISAS nahlížel proto, aby mohl realizovat určité konzultace jak s kolegyní, soudkyní Okresního soudu ve Vyškově, tak se svojí manželkou, která je rovněž soudkyní tohoto soudu. I takový postup pokládá kárný soud za zcela přirozený a relevantní.**

56. K argumentaci kárné navrhovatelky, že ke zjištění toho, jakým způsobem realizuje sdílená asistentka své pracovní povinnosti, mohl kárně obviněný využít i méně invazivních způsobů, než je náhled do informačního systému příslušného soudu, uvádí kárný soud, že se ne zcela ztotožnil s argumentací kárně obviněného stran toho, že jinou možností než náhledy do systému ISAS ke zjištění těchto skutečností, neměl. I kárný soud si dovede představit, že by kárně obviněný předtím, než realizoval náhledy do systému ISAS, situaci prodiskutoval jak s asistentkou, tak zejména s kolegou soudcem JUDr. Mgr. Vylamem. Nicméně stejně tak trvá kárný soud na svém přesvědčení, že pokud tak kárně obviněný neučinil a přistoupil k náhledům do informačního systému ISAS Okresního soudu ve Vyškově, byť v poměrně masivním množství, aniž by ovšem informace takto získané jakkoliv zneužil k mimopracovním účelům, nelze pouze z faktu, že danou situaci neřešil jiným, méně invazivním způsobem, dovozovat, že by takové jednání kárně obviněného naplnilo parametry kárného provinění ve smyslu § 87 odst. 1 za zák. č. 7/2002 Sb.

57. Kárný soud se dále neztotožnil s argumentací kárné navrhovatelky stran toho, že pokud jde o kárně obviněným tvrzené studijní důvody pro náhledy do informačního systému Okresního soudu ve Vyškově, pak pokud by tyto důvody byly skutečně pravdivé, činil by kárně obviněný náhledy do rozhodnutí, a nikoliv pouze do administrativních dokumentů, které vyhotovuje asistent soudce, případně vyšší soudní úředník a nikoliv soudce. **Kárný soud v této souvislosti poukazuje na to, že podle jeho přesvědčení není kárná navrhovatelka, jakožto představitelka moci výkonné, oprávněna zkoumat, jaké dokumenty pokládal kárně obviněný za potřebné studovat. Dle přesvědčení kárného soudu nelze připustit stav, kdy by představitel výkonné moci direktivně určoval kterémukoli soudci (tedy ani kárně obviněnému), do kterých dokumentů v informačním systému soudu nahlížet může a do kterých nikoli. Navíc je třeba zdůraznit, že kárně obviněný (a toto tvrzení nebylo vyvráceno) poukazoval na to, že studium příslušných dokumentů mu mohlo pomoci v jeho odborném růstu. V této souvislosti je třeba mít na paměti fakt, že kárně obviněný působil po poměrně dlouhou dobu na jiných typech soudů, konkrétně na soudu odvolacím či dovolacím. Je notorieta, kterou kárný soud odmítá dokazovat, že agenda soudu prvního stupně je poměrně významně odlišná od agendy soudu odvolacího či dovolacího. Pokud tedy soudce, který po poměrně dlouhou dobu**

vykonává svoji funkci na jiném typu soudu (v daném případě odvolacím a následně dovolacím), je následně přeložen k soudu prvního stupně, je pak podle mínění kárného soudu zcela logické, že se snaží získat co nejširší penzum informací, které by mu mohly pomoci k tomu, aby svoji činnost soudce soudu prvního stupně realizoval bezvadně. Podle přesvědčení kárného soudu k tomuto účelu může sloužit studium jakýchkoliv dokumentů, vedených v systému ISAS. Opětovně je třeba zdůraznit, že ani kárná navrhovatelka netvrdí, že by informace zjištěné z dokumentů, které označuje za dokumenty administrativní povahy, měl kárně obviněný jakkoli zneužít k jiným než pracovním, případně studijním účelům.

58. Kárná navrhovatelka dále poukazovala na to, že ze strany kárně obviněného docházelo k mimořádně vysokému počtu náhledů do dokumentů v informačním systému ISAS Okresního soudu ve Vyškově. Již z tohoto faktu pak **kárná navrhovatelka dovozovala nestandardnost či snad dokonce protiprávnost jednání kárně obviněného. S touto argumentací však kárný soud nesouhlasí. Podle jeho přesvědčení nemůže být kvantitativní hledisko, tedy počet náhledů do informačního systému jakéhokoli soudu, relevantním kritériem pro posouzení, zda takové náhledy byly činěny lege artis či nikoli. Lze si totiž velmi dobře představit situaci, pokud soudce, mající přístup do informačního systému příslušného soudu, bude činit řádově stovky či tisíce náhledů, nicméně všechny budou realizovány výlučně z pracovních či studijních důvodů. Na druhé straně je představitelná i situace, kdy soudce, nadán přístupem do informačního systému příslušného soudu, učiní kupříkladu toliko jediný náhled (případně náhledy v řádu jednotek), nicméně takto získané informace využije k účelům rozporným s důvody pracovními či studijními, případně, že je dokonce zneužije k jednání, majícímu znaky jednání korupčního. Podle mínění kárného soudu je tedy zjevné, že kárného provinění (případně dokonce i jednání vykazujícího parametry trestného činu) v případě zneužití informací získaných náhledy či náhledem do příslušného informačního systému soudu, se soudce může dopustit toliko jedním či několika málo náhledy. Musí být ovšem prokázáno, že informace získané tímto náhledem či náhledy budou soudcem zneužity k účelům, které nebude možno označit za pracovní či studijní. Jak již bylo shora zmíněno, nelze vyloučit situaci, kdy dojde ke stejnému, či dokonce většímu množství náhledů, než jaké realizoval kárně obviněný. Nicméně, pokud stejně jako v případě JUDr. Pavla Vrchy, MBA, nebude prokázáno, že by informace získané těmito náhledy byly jakkoli zneužity k účelům jiným než pracovním či studijním, pak samotná realizace jakkoli velkého množství náhledů nemůže mít charakter kárného provinění.**

59. Jak se podává z návrhu na zahájení kárného řízení, kárná navrhovatelka opírala jeho důvodnost i o judikurní rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jako kárného soudu, když konkrétně zmínila rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 22.5.2014, č. j. 16 Kss 12/2013-139 a tam odkazované rozhodnutí ze dne 10.5.2012, č. j. 13 Kss 13/2011-169.

60. Kárný soud předně konstatuje, že poněkud paradoxně se argumentace rozvedené v posledně zmíněném rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jako kárného soudu, dovolává i kárně obviněný.

61. Pokud se týče, jak kárnou navrhovatelkou, tak kárně obviněným zmiňovaného rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jako kárného soudu ze dne 10.5.2012, sp. zn. 13 Kss 13/2011, pak je třeba poukázat na to, že tímto rozsudkem byl kárně obviněný v bodě I. uznán vinným kárným proviněním podle § 87 odst. 1 zák. č. 6/2002 Sb., nicméně na základě zcela jiného skutkového děje, než jaký je vtělen do výrokové části návrhu na zahájení kárného řízení, podaném vůči kárně obviněnému JUDr. Vrchovi, MBA. Konkrétně šlo o to, že kárně

obviněný činil dotazy na svou kolegyni soudkyni, výzvy k tomu, aby provedla výslech svědka, případně poukazoval na mediální známost osoby obviněného, to vše s cílem ovlivnit rozhodnutí ve věci. Výrokem v bodě II. zmíněného rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jako kárného soudu byl tentýž kárně obviněný zproštěn kárného obvinění spočívajícího v tom, že v jednom případě, dne 30.12.2010, změnil dokument elektronického informačního systému ISAS v trestní věci vedené u příslušného obvodního soudu pod příslušnou sp. zn., tedy pro jednání obdobného charakteru, pro které byl podán návrh na zahájení kárného řízení proti JUDr. Vrchovi, MBA. Kárný soud připouští, že z odůvodnění posledně zmíněného rozhodnutí Nejvyššího správního soudu plyne, že důvodem pro zprošťující rozhodnutí byla skutečnost, že skutek, který byl kárně obviněnému kladen za vinu, nebyl prokázán. Nicméně pokud se týče dalšího rozhodnutí, na které je odůvodnění návrhu na zahájení kárného řízení odkazováno, tedy rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp. zn. 16 Kss 12/2013 dne 22.5.2014, je třeba konstatovat, že i tímto rozhodnutím byl kárně obviněný kárného obvinění zproštěn. Jak vyplývá z popisu skutku, pro který byl podán návrh na zahájení kárného řízení, jeho součástí bylo, že kárně obviněný nejméně ve dvou případech neoprávněně nahlížel prostřednictvím systému ISAS do elektronických dokumentů Okresního soudu v Ostravě.

Jak vyplývá z

odůvodnění tohoto rozhodnutí, Nejvyšší správní soud především odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jako kárného soudu č. j. 13 Kss 13/2021-169 a citoval z něj pasáž o tom, že „*nablížení soudců do spisů v systému ISAS, tedy do spisů, které jim nebyly rozvrhem práce přiděleny k projednávání a rozhodnutí, je možné z důvodů pracovních či studijních*“. Stejně tak Nejvyšší správní soud v rozhodnutí č. j. 16 Kss 12/2003-139, uvedl, že „*pokud by k nablížení docházelo z důvodů nacházejících se mimo tento rámec, například, jestliže by se zjistilo, že soudce zjištěné informace využívá pro svoji soukromou potřebu, že je předává dalším osobám, že na jejich základě intervenuje u příslušného soudce zpravodaje apod., tak by se o kárné provinění v konkrétním případě jednat mohlo*“. Kárný soud rozhodující v této věci pak zejména poukazuje na další pasáže z bodu 54) odůvodnění rozhodnutí č. j. 16 Kss 12/2013-139, v nichž Nejvyšší správní soud uvedl, že „*v projednávaném případě však nic jiného než to, že Mgr. R. dne 17.12.2012 do spisu příslušné sp. zn. skutečně nahlédl, nebylo prokázáno. V tomto samotném zjištění, kdy nebylo vyvráceno, že do předmětné evidence kárně obviněný nablížel ze shora zmiňovaných důvodů pracovních či studijních, však nelze spatřovat kárné provinění*“. Zejména pak kárný soud musí poukázat na to, že Nejvyšší správní soud v posledně zmiňovaném rozhodnutí výslovně uvedl, že „*skutek vymezený kárným návrhem byl koncipován pouze tak, že kárně obviněný nablížel do předmětné elektronické evidence, a nikoliv například tím způsobem, že takto získané informace nějak využíval pro soukromé účely, porušil zákon, povinnost mlčenlivosti a podobně*“.

Podle mínění kárného soudu lze shledávat významnou shodu mezi situací řešenou Nejvyšším správním soudem jako kárným soudem ve věci č. j. 16 Kss 12/2013–139 a kárným řízením vedeným proti kárně obviněnému JUDr. Vrchovi, MBA. Jak již bylo výše zdůvodněno, ani v tomto řízení nebylo prokázáno, a ve výrokové části návrhu na zahájení kárného řízení to není ani tvrzeno, že by JUDr. Pavel Vrch, MBA, informace zjištěné náhledy do informačního systému ISAS Okresního soudu ve Vyškově zneužil ke svým soukromým účelům, případně, že by jejich užitím porušil povinnost mlčenlivosti.

62. Kárný soud dále, pokud se týče relevantní judikatury řešící danou problematiku, odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jako kárného soudu, č. j. 13 Kss 2/2020-146 ze dne 5.11.2020. Tímto rozhodnutím byl kárně obviněný v bodě I. uznán vinným kárným proviněním podle § 87 odst. 1 zák. č. 106/2002 Sb., na tom skutkovém základě, že jako soudce Okresního soudu v Mělníku nahlížel do dokumentů spisů tohoto soudu, a to ve věcech specifikovaných ve výroku posledně zmíněného rozhodnutí, přičemž ovšem, jak vyplývá z bodu 85) odůvodnění tohoto rozhodnutí, Nejvyšší správní soud deklaroval „*soudce může*

*nabližet do spisů jemu nepřidělených v případě, že se jim vyřizované případy prolínají se spisy jiných soudců, ať už předmětem řízení nebo jejich účastníky, stejně tak důvodně nabliží například při hledání kontaktů na účastníky nebo na svědky. Důvodné je i nabližení do věci skutkově podobných s vlastní vyřizovanou věcí v zájmu zásady podobného rozhodování v podobných věcech. V rámci odborného růstu lze nabližet do spisů, v nichž jsou rozhodovány věci skutkové či právně složité, nebo po právní stránce výjimečné“.* Nejvyšší správní soud v postavení kárného soudu ve věci č. j. 13 Kss 2/2020-146 žádný z těchto důležitých důvodů u spisů, uvedených v odsuzujícím výroku tohoto rozhodnutí, neshledal. Výslovně uvedl, že jeden z účastníků řízení byl z hlediska kárně obviněného zájmovou osobou, přičemž kárně obviněný doznal, že po doručení soudní obsílky zmiňované zájmové osobě nahlížením zjistil, o jakou věc se jedná, a jmenovaného o tom informoval. Této zájmové osoby se pak dle zjištění Nejvyššího správního soudu jako kárného soudu týkalo i nahlížení do spisu další spisové značky. Nejvyšší správní soud jako kárný soud tedy přisvědčil kárnému návrhu v tom směru, že kárně obviněný systematicky sledoval průběh řízení vedených s osobou z jeho hlediska zájmovou. V takovém případě pak Nejvyšší správní soud v postavení kárného soudu shledal, že takové jednání kárně obviněného vykazuje parametry kárného provinění. Jak již bylo nicméně výše zdůvodněno, nic takového nebylo v případě obviněného JUDr. Vrchy, MBA, prokázáno, a zejména ani ve výroku návrhu na zahájení kárného řízení tvrzeno.

Konečně, pokud jde o další judikaturu řešící obdobnou problematiku, odkazuje kárný senát na poměrně aktuální rozhodnutí Nejvyššího soudu, který jako odvolací kárný soud v ústním jednání konaném dne 18.3.2026 ve věci sp. zn. 1 Skno 1/2026 podle § 256 tr. ř. ve spojení s § 25 odst. 1 zák. č. 7/2002 Sb. o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, zamítl odvolání kárné navrhovatelky. Z odůvodnění tohoto rozhodnutí vyplývá, že rozsudkem Vrchního soudu v Praze jako soudu kárného byla kárně obviněná zproštěna kárného obvinění pro skutky spočívající, kromě jiného, v tom, že jako soudkyně Okresního soudu v Chomutově zaviněným porušením svých povinností podle § 79 odst. 1 zák. č. 6/2002 Sb. o soudech a soudcích, kromě jiného tím, že dne 10.8.2024 neoprávněně nahlížela do systému ISAS při zjišťování informací o vazebním řízení ve věci příslušné spisové značky, se seznamovala s věcí, která jí nebyla přidělena k vyřízení, a to před podáním obžaloby, čímž měla, kromě dalšího jednání popsaného ve výroku návrhu na zahájení kárného řízení, spáchat kárné provinění podle § 87 odst. 1 zák. č. 106/2002 Sb. o soudech a soudcích. Jak vyplývá z argumentace Nejvyššího soudu, vtělené do bodu 23 – 26) odůvodnění posledně zmíněného rozhodnutí, sama skutečnost, že kárně obviněná dne 10.8.2024 nahlížela do spisu příslušné spisové značky, byla prohlášena za nespornou. Podle závěrů Nejvyššího soudu, který se ztotožnil se závěry Vrchního soudu v Praze jako soudu kárného, soudce může nahlížet do soudních informačních systémů, tím spíše do těch, do nichž je mu v zájmu nerušeného plnění pracovních úkolů umožněn přímý přístup. Podle Nejvyššího soudu není rozhodné, zda soudce na konkrétní kauzu upozornila její prezentace v médiích, kolegové a podobně. Podle Nejvyššího soudu je běžné a legitimní, že soudci se zajímají o rozhodnutí ve věcech svých kolegů, včetně postupu v těchto řízeních, což přispívá k vzájemnému obohacování, k žádoucímu jednotnému postupu i ke zdokonalování soudní praxe. Nejvyšší soud výslovně uvedl, že případné zneužití získaných informací by muselo být prokázáno. Stejně tak zdůraznil, že u soudce, který je úřední osobou, mimo jiné ze zákona pověřenou seznamovat se s utajovanými skutečnostmi, nelze presumovat jakési blíže nespecifikované nekalé úmysly s tím, že by bylo povinností soudce je vyvracet. V daných souvislostech zmínil Nejvyšší soud i již zmiňované rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, sp. zn. 13 Kss 13/2011. Nejvyšší soud v bodě 24) svého rozhodnutí uvedl, že kárná navrhovatelka nejen neprokázala, ale ani netvrdila nahlížení s nelegitimním úmyslem, mimopracovní zneužití a podobně. V rámci svého vyjádření k odvolacím námitkám kárné navrhovatelky pak v bodě 26) rozhodnutí sp. zn. 1 Skno 1/2026 Nejvyšší soud uvedl, že odvolací námitky prezentované kárnou navrhovatelkou jdou nad rámec formulace kárného návrhu. V tomtéž bodě také Nejvyšší soud

deklaroval, že legitimní by bylo i nahlížení do systému z pohledu profesního zájmu, například po diskusích kolegů, že určitá rozhodovací praxe je nesprávná a je třeba ji změnit.

63. Podle mínění kárného soudu rozhodujícího v kárném řízení vedeném na základě kárného návrhu podanému vůči JUDr. Pavlu Vrchovi, MBA, jsou argumentační vývody Nejvyššího soudu ve výše zmíněném rozhodnutí aplikovatelné i na toto kárné řízení. Kárný soud zdůrazňuje, že i Nejvyšší soud akceptoval nahlížení soudce do informačních systémů, tím spíše jedná-li se o takové informační systémy, do kterých je v zájmu nerušeného plnění pracovních úkolů umožněn přímý přístup. Takový charakter zcela nepochybně informační systém ISAS Okresního soudu ve Vyškově má. Opačný názor by byl zcela absurdní, neboť soudce by pak měl podstatně ztížen výkon své soudcovské činnosti, když by se nemohl seznamovat, jak uvádí i Nejvyšší soud, kupříkladu s relevantními právními názory prezentovanými v rozhodnutích svých kolegů či kolegyně. Zejména je třeba opětovně zdůraznit, že i Nejvyšší soud stojí na stanovisku, že ve věci jím řešené kárná navrhovatelka nejen neprokázala, ale ani netvrdila nahlížení do informačního systému s nelegitimním úmyslem, když zejména kárně obviněné nevytýkala jakékoliv mimopracovní zneužití získaných informací. Totožná situace nastala dle mínění kárného soudu i v kárném řízení vedeném proti JUDr. Pavlu Vrchovi, MBA. Jak již bylo výše opakovaně zmínováno, a kárný soud to musí znovu zdůraznit, kárná navrhovatelka nejenže neprokázala, ale minimálně ve výrokové části podaného kárného návrhu ani netvrdila, že by kárně obviněný nahlížel do evidenčního systému ISAS Okresního soudu ve Vyškově s jakýmkoliv nelegitimním úmyslem, ani to, že by informace tam získané zneužil k jiným než pracovním, případně studijním účelům. Stejně tak je třeba jako argumentaci analogickou s kárným řízením vedeném proti JUDr. Pavlu Vrchovi, MBA, vnímat i argumentaci Nejvyššího soudu v bodě 26) rozhodnutí 1 Skno 1/2026, stran toho, že při posuzování jednání, o němž kárný navrhovatel tvrdí, že vykazuje parametry kárného provinění, je třeba důsledně vycházet z toho, jak je takové jednání formulováno v kárném návrhu. Jak již kárný soud v této věci rozhodující opakovaně zmínil, **výroková část kárného návrhu neobsahuje žádné formulace, z nichž by bylo možno dovodit, že kárně obviněný soudce Okresního soudu ve Vyškově JUDr. Pavel Vrchu, MBA, využil či zneužil informace, získané nahlížením do informačního systému ISAS Okresního ve Vyškově, k jiným než pracovním či studijním účelům.**

64. Kárný soud má tedy za to, že ani relevantní judikatura týkající se dané problematiky, na kterou výše upozornil, nedává podklad pro to, aby na základě kárného návrhu tak, jak byl ze strany kárné navrhovatelky formulován, bylo možno dospět k nezpochybnitelnému závěru, že kárně obviněný JUDr. Pavla Vrchu, MBA, se tam popsaným jednáním dopustil kárného provinění, předpokládaného v ustanovení § 87 odst. 1 zák. č. 6/2001 Sb. o soudech a soudcích.

65. Ze všech shora uvedených důvodů dospěl tedy Vrchní soud v Olomouci jako kárný soud k závěru, že jednání popsané v návrhu na zahájení kárného řízení nemá charakter kárného provinění. Za takové situace nezbylo v duchu důsledné aplikace zásady in dubio pro reo kárně obviněného JUDr. Pavla Vrchu, MBA, soudce Okresního soudu ve Vyškově kárně obvinění zprostit, neboť v kárném návrhu uvedený skutek není kárným proviněním.

#### **Poučení:**

Proti tomuto rozsudku mohu navrhovatel a kárně obviněný podat odvolání ve lhůtě do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Nejvyššímu soudu jako soudu kárnému prostřednictvím Vrchního soudu v Olomouci jako soudu kárného. Navrhovatel může odvolání podat ve prospěch i v neprospěch kárně obviněného. Má-li odvolatel, který není kárně obviněným, za to, že v řízení má být vyneseno rozhodnutí obsahující výrok o vině kárně obviněného, odvolání obsahuje též návrh na uložení konkrétního kárného opatření, případně návrh na upuštění kárného opatření nebo návrh, aby odvolací kárný senát neuložil kárné opatření.



Odvolací kárný senát není návrhem vázán. Odvolání má odkladný účinek.

Olomouc 15. června 2026

JUDr. Milan Kaderka v. r.  
předseda kárného senátu